

POSTÁS DOLGOZÓ

XXXIX. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

A POSTAI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

1994. DECEMBER

Közeledünk a társadalmi elismertség felé

Beszélgetés Doros Bélával, a Magyar Posta Rt. elnök-vezérigazgatójával

– Doros úr, én úgy érzem, hogy a Magyar Posta hosszú évek kioldódása után 1994-ben kezd visszazsuzereznit azt a pozíciót, melyet nagyon régen mondhatott csak magának. Remélem nem cáfol meg, s akkor már csak az a kérdés, mennyi ebben a szerepe annak az új szemléletnek, amely teljesen nyilvánvaló.

– Könnyű ilyenkor egyetérténi, különösen akkor ha valaki, mint ön is, most általában beszélt vagy kérdezt visszazsuzerezt presztízsről, pozícióról. Talán valóban induljunk ki abból, hogy nagyrészt egyetérték azzal, amit mondott. De nem az állapotokat tekintve, hanem a tendenciát hangsúlyozva. Én azt mondom, hogy újra olyan irányba megyünk, ami azt jelentheti, hogy újra társadalmi elismertsége lesz a postának és a postásnak, de szerintem az egykori legendás jó hírünk azért még nincs meg. Ezt két dolog is indokolja. Egyrészt még túlságosan rövid az az időszak ahhoz, hogy ezt bátran kijelenthetném, másrészt még elég nagy a hullámvész a teljesítményekben.

– Konkrétan mire gondol? – Arra, hogy a közönség, a vállalkozók, a vállalatok mit gondolnak arról, hogy a posta mennyire garantáltan egyforma minőségben dolgozik. Többször beszéltem már arról – de remélem, nem válik unalmassá –, nos tehát, sokkal jobb az a posta, amely rendszeresen, biztosan és garantáltan két napon belül kézbesít, mint az, amelyik másnap kézbesíti a levelek 80 százalékát, de 20 százalékát 10 napon belül.

– Létezik ilyen?

– Létezett. Például az olasz posta, ahol előfordult, hogy heteken át „utazott” egy levél, mire célba ért, ugyanakkor volt olyan, amely már másnap megérkezett.

– Persze most jut eszembe, én is mondhatnék egy példát. Nemrégiben Ukrajnában jártam, és fel akartam adni egy képeslapot. Ottani barátaim enyhén szólva harsányan kirohogtak, s azt mondták, a ráfordítandó pénzből inkább fakanalat vegyek a piacon. Mellesleg ez kapható, levelezőlap viszont nem. Ráadásul a fakanalat hazavihetem,

a lap viszont aligha fog megérkezni. Szerintük el sem indul.

– Szóval ez a fajta hullámvész, főleg a csúcsterhelések kezelése, ezek bizonytalansága miatt még nem stabilizálódott az az érzés, amiről beszélt.

– Csúcsterhelés alatt a karácsonyi, húsvéti forgalomra gondol?

– Nem feltétlenül. Tovább lépve: én egy-két évvel ezelőtt elkezdtem mondani, hogy ha a postás mindenhol igényesebben végzi munkáját, jobban megbecsüli mun-

kahelyét és tevékenységét, s ezt a közönség is észreveszi, akkor fog a posta megbecsültsége növekedni, és ezt nagyon fontosnak tartom.

– Ez így valóban nagyon szépen hangzik és nyilvánvalóan nagyon fontos és alapvető dolog.

– Ehhez természetesen az is hozzátartozik, hogy minden szinten növekedjen a vezetői igényesség is. Ne legyen értelmetlen szörszálhasogatás, viszont legyen a vezetőben értelmes nagyvonalúság, de ne legyen felelőtlen könnyedséggel átléphető súlyos minőségi vagy munkaszervezési hiba.

Ebből következik, hogy ezt egy seregnyi vezetőnek meg kell tanulnia, és el kell érniük – s ez komoly gondom –, hogy embereink többsége nemcsak az eszével gondolja azt, hogy tehetném én ezt másképp is, hanem tegye is, és kerüljön elismerésre, hogy értelmesebben cselekedett. Továbbá az is, hogy tudatosodjon benne, hogy a kényszer szülte körülmények között nem is tehet mást, csak

(Folytatás a 3. oldalon.)

Minden kedves olvasónknak, hozzátartozójának, minden postás, hír- és távközlési dolgozónak boldog karácsonyt és boldog új évet kíván a Postás Dolgozó szerkesztősége!

Tájékoztató az 1994. november 28-i TOT-ülésről

Napirendi pontok

1. Választási szabályzat

– 1995. évi választások ütem- és feladatterve,

– PDSZ-kongresszust előkészítő bizottságok és abban részt vevő személyek,

– PDSZ-kongresszust levezető elnök személye,

– kongresszusi és választmányi küldöttek választási módja,

– PDSZ-kongresszus meghívottjainak előterjesztése.

2. MSZOSZ-kongresszusi küldöttek.

3. Egyebek.

Miután Mundruczó Kornél, az országos titkár megnyitotta az értekezletet, és köszöntötte a megjelenteket, külön is a Görög Postás Szakszervezet itt tartózkodó delegációját. Ezután bejelentette, hogy a Nemzetközi Postai és Távközlési Világszövetség (IPTT) elfogadta jelentkezésünket és felvett tagjai sorába.

Ezután a Görög Postás Szakszervezet elnöke köszöntötte a Titkárok Országos Tanácsát. Rövid tájékoztatást adott a Görög Postás Szakszervezetről.

A továbbiakban majd a Titkárok Országos Tanácsa meghallgatta a választási szabályzathoz fűzött szóbeli kiegészítést, vitát folytatott a választási szabályzat egyes rendelkezéseiről, és azt kisebb módosításokkal 195 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Ezután a Titkárok Országos Tanácsa megtárgyalta az 1995. évi választások ütem- és feladattervét és azt az alábbi módosításokkal fogadta el:

– az alapszervi választásokkal egy időben bizalmicsoport-választások is lesznek,

– a PDSZ II. kongresszusa 1995. március 21–22-én Balatonfüreden az MSZOSZ oktatási központjában kerül megrendezésre.

A titkárok tanácsa ezekkel a módosításokkal a feladat- és ütemtervet egyhangúlag elfogadta.

FILIPPOS THOMAS

A TOT 3 tartózkodás mellett ugyancsak elfogadta a PDSZ-kongresszust előkészítő bizottságokra és az abban részt vevő személyekre tett javaslatokat.

A PDSZ-kongresszust levezető elnök személyére Kónya Lajos TSZB-titkár és Konrád Ervin szakértőt javasolja az IB elfogadásra. Kónya Lajos személye a szavazás során nem kapta meg a szükséges szavazatot. (Igen szavazat 94 fő,

nem szavazat 18 fő, tartózkodik 80 fő.)

Konrád Ervin szakértő személyére tett javaslatot a TOT 196 igennel, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Ezután az országos titkár ebédszünetet javasolt és kérte, hogy az intézőbizottság üljön össze, és tegyen újabb javaslatot a levezető elnök személyére.

Az országos titkár az ebédszünetet követően ismertette az intézőbizottság javaslatát a levezető elnök, dr. Körösty Jánosné személyére.

A Titkárok Országos Tanácsa 183 igen szavazattal, 14 fő tartózkodása mellett a javaslatot elfogadta.

A továbbiakban ismertetésre került a kongresszusi és választási küldöttek választási módja. A Titkárok Országos Tanácsa egyhangú szavazással a kongresszusi küldöttek esetében 500 fő szakszervezeti tagonként 1 fő küldött választását fogadta el.

A választmányi küldöttek választására nézve a TOT 1000 fő szakszervezeti tagonként 1 fő küldött választását fogadta el, 170 igen szavazattal, 27 fő tartózkodása mellett.

A PDSZ kongresszusára meghívottként javasoltakat a TOT egyhangú szavazással elfogadta.

Az MSZOSZ 1995 februárjára tervezett kongresszusára javasolt PDSZ küldötteket a TOT ugyancsak egyhangúlag elfogadta.

A PDSZ-választásokhoz kapcsolódó választási bizottság létrehozását és azok tagjait: Kendiné dr. Gogolyák Ágnes

jogtanácsos, Szabóné dr. Lipcsik Veronika jogtanácsos, dr. Nemes Sándor jogtanácsos, a TOT egyhangúlag elfogadta. Egyebek:

Az országos titkár tájékoztatta a Titkárok Országos Tanácsát, hogy 1994. november 30-án KÜT-IB közös értekezletet tartunk, amelynek témája a Magyar Posta Rt. által javasolt Hírlapüzletági Igazgatóság és Postaszállítási Igazgatóság kialakítására vonatkozó vitanyag megtárgyalása.

Ezután az országos titkár ismertette a Postai Hűség Alapítvány (képviselői Pusztá Anna és Palotás Magda) nyugdíjasok támogatására vonatkozó szakértői anyagát, amelyet az intézőbizottság a következő ülésén tárgyal.

Mundruczó Kornél, országos titkár az 1995. évi bértárgyalásokra vonatkozóan tájékoztatta a Titkárok Országos Tanácsát arról, hogy nincs elfogadott 1995-ös tarifa, és nem ismert jelenleg a költségvetés postára gyakorolt hatása. Mindez azonban nem zárja ki azt, hogy a béremelésekre a Balatonlelén elfogadottak szerint kerüljön sor. A hírlap-kézbesítők bérezésére vonatkozóan ugyancsak a balatonlelői megállapodásnak megfelelően 1995. január 1-jétől biztosított az új bérrendszer bevezetése és az ehhez kapcsolódó szakértői anyag (a vezérigazgatóság tájékoztatása szerint) november 30-ig megérkezik.

Intelsat – Hunsat

A világ jelenlegi legnagyobb műholdas távközlési szolgáltatója az Intelsat, mely televíziós, telefonos és adatátviteli szolgáltatásai révén a Föld valamennyi földrészén jelen van.

Nem kis vállalkozás tehát, s ezért is jelentős az a szeminárium, amelyet először Kelet-Európában Budapesten rendeztek a Hunsat-egyesülettel közösen.

Ezért is fontos lépés a rendszerben rejlő kereskedelmi – és nyilván üzleti – lehetőségek kiaknázása, s ezt Hazay István, a Hunsat-egyesület igazgatója a szeminárium végén rendezett sajtótájékoztatón is nyomatékosan hangsúlyozta.

Persze ez így sokak számára talán érdektelen és főként érthetetlen, s hogy ez ne legyen így, csupán négy adat az Intelsat fejlődésének állomásaiból:

1965 – Az Intelsat felbocsátja a világ első kereskedelmi távközlési műholdját, az Early Birdöt, amely az Atlanti-óceán térségében kezdte meg működését.

1969 – Az Intelsat létrehozza a világ első globális távközlési rendszerét. Földünk egészére kiterjedő szolgáltatásokat nyújt az Indiai-óceán térségében működő műhold pályára állításával. A csendes-óceáni műhold 1967 óta nyújt távközlési szolgáltatásokat.

1992 – Az Intelsat segítségével az egész világon mintegy ötszázmillió ember követhette televízióan az Apolló űrhajó Holdra szállását. Mind ez ideig ez az esemény volt a legnagyobb nézettségű a történelemben.

1992 – Az Intelsat globális vételi lehetőséget biztosít a barcelonai olimpia versenyeiről, mintegy hárommilliárd néző számára kilenc Intelsat műhold segítségével. 23 teljes értékű tévécsatorna létesült kizárólag ezen nyári játékok közvetítésére.

Emlékeznék még Barcelonára? Gondolom, igen. Nos az ottani magyar sikerek is Intelsat-segítséggel kerültek a képernyőkre. De mi lesz vajon Atlantában? – gh –

KONGRESSZUSRA KÉSZÜLÜNK

Az 1995. évi választások ütem- és feladatterve

Jóváhagyta: a Titkárok Országos Tanácsa
1994. november 28-i ülésén.

A hatályos alapszabály értelmében, a Postás Dolgozók Szakszervezete 5 évente tartja soros kongresszusát, melyet választások előznek meg. A választások előkészítése és lebonyolítása a választott testületek, tisztségviselők feladata.

A szakszervezeti választásokat az alábbi ütemezés szerint kell meg tartani.

I. A választások időrendi ütemezése
Alapszervezeti választások:
(bizalmicsoport-választások)
1995. január 2.–1995. február 15.
Felelősök:
alapszervezetek vezetői
területileg illetékes központosított szervezetek
Középszervi választások:
1995. február 15.–1995. március 10.
Felelősök:
TSZB-titkárok
tagozatok vezetői
PDSZ II. kongresszusa:
1995. március 21.–1995. március 22.
(Balatonfüred, MSZOSZ Oktatási Központ)
Felelősök:
PDSZ országos titkára
Intézőbizottság

II. Feladatterv
1. Választások ütem- és feladattervének elkészítése, beterjesztése az intézőbizottság, majd a Titkárok Országos Tanácsa részére: jóváhagyásra.
2. PDSZ Választási Szabályzatának elkészítése, beterjesztése az intézőbizottság, majd a Titkárok Országos Tanácsa részére jóváhagyásra.
3. Javaslatkérés a kongresszusi és választmányi küldöttek számára beterjesztésre az intézőbizottság, majd a Titkárok Országos Tanácsa részére jóváhagyásra.
4. A PDSZ alapszabály-tervezet (tagsági vitára).
5. Tisztségviselők felkészítése a választási munkára.
6. Titkárok Országos Tanácsa
– jóváhagyja a kongresszusi előterjesztéseket: beszámoló;
alapszabály-tervezet;
tagdíjmegoszlás új rendje (tervezet);
kongresszusi határozat – tervezetek;
megbízta a kongresszust előkészítő bizottságokat és személyeket;
meghatározta a kongresszus időpontját és a meghívottak körét;
javaslatot tesz a kongresszus napirendjére.
Középszerv feladata:
– feladatterv készítése a helyi tapasztalatok figyelembevételével.
– A választások beindítása előtt titkári érkezközt;
a tisztségviselők felkészítésében való aktív közreműködés, a feltételek biztosítása.
Javaslatot készít a kongresszusi és választmányi küldöttek keretszámának alapszervezetekre történő megállapításához.
– Alapszervezetek választási ütemtervének begyűjtése.
– Az alapszervezeti választói érkezközt jegyzőkönyvének, az alapszabály-tervezetről kialakított testületi állásfoglalásoknak, valamint a kongresszusi és választmányi küldöttek adatainak megküldése a területileg illetékes központosított szervezetek részére.
Alapszervezetek feladata:
– a választások előkészítése és lebonyolítása, a választási szabályzat szerint. (Bizalmi-, bizalmicsoport-választás.)
– A választás ütemtervének megküldése a területileg illetékes központosított szervezet részére.
– A választások után:
a választási érkezközt jegyzőkönyvének az alapszabály-tervezetről kialakított állásfoglalásoknak, valamint a kongresszusi és választmányi küldöttek adatainak megküldése a területileg illetékes központosított szervezetek részére.
A PDSZ munkaszervezetének feladata:
– a kongresszusi dokumentumok és a választásokkal összefüggő szabályzatok, irások anyagok elkészítése;
– a kongresszust előkészítő testületi ülések, bizottságok szervezése;
– a kongresszus feltételeinek biztosítása;
– a választói érkezközt előkészítéséhez, megtartásához elvi segítségadás.

A választás előkészítése

1. Az alapszervezet vezető testülete:
– a PDSZ Választási Szabályzatának és a Titkárok Országos Tanácsa által elfogadott választási ütemtervnek a figyelembevételével:
a) választási feladat-, és ütemtervet készít, amely az alábbi főbb témákat rögzíti:
– választásokat megelőző testületi ülések, taggyűlések ütemezése, azok napirendje;
– választói érkezközt időrendi ütemezése, napirendje;
– a választás módjára;
– közvetett választás esetén a küldöttek számára és delegálásuk módjára.
b) Javaslatot dolgoz ki az alapszervezet szervezeti felépítésére, a működési testületekre és azok összetételére, a választásokat előkészítő és a választásokon közreműködő bizottságokra és személyekre.
c) Véleményezi a PDSZ alapszabály-tervezetét, a PDSZ programtervezetét, kialakítja arról az alapszervezet állásfoglalás-tervezetét a szakszervezeti tisztségviselők, illetve tagság véleményének figyelembevételével.
2. A választói érkezközt – az alapszervezet szervezeti és működési rendjéről függően – a vezetőségi érkezköztnek vagy taggyűlésnek kell megelőznie.
Ezek az érkezközt az alábbi napirendeket célszerű szerepeltetni:
– a választás feladat- és ütemterve;
– az alapszervezet szervezeti felépítése;
– bizottságok, azok összetétele;
– a választás módja (közvetlen, közvetett, egyfordulós).
3. A választói érkezközt napirendje:
1. megnyitó;
2. határozatképesség megállapítása;
3. napirendek jóváhagyása.
4. Választói érkezközt munkáját segítő bizottságok, illetve személyek meg erősítése:
– levezető elnök;
– jegyzőkönyvvezető;
– hitelesítők;
– mandátumvizsgáló bizottság tagjai;
– jelölőbizottság tagjai;
– szavazatszedő bizottság tagjai.
5. A szakszervezeti bizottság beszámolója a végzett munkáról.
A pénzügyi ellenőrző bizottság jelentése.
A beszámoló, illetve jelentés elfogadását a választói érkezköztnek jóvá kell hagynia.
6. A Postai Dolgozók Szakszervezete alapszabály- és programtervezetéről állásfoglalás kialakítása a tagsági vita alapján.
7. Választás.
– Bizalmi csoport vezetője, helyettese;
– alapszervezet vezetője, helyettese;
– alapszervezet vezető testülete tagjai;
– az alapszervezet pénzügyi ellenőrző bizottságának vezetője: név és tisztség megnevezésével;
– pénzügyi ellenőrző bizottság tagjai;
– állandó bizottságok (amennyiben létrehozák);
– területi küldöttek választása;
– a Postai Dolgozók Szakszervezete kongresszusára, választmányába – amennyiben lehetőséget kaptak –, küldött(ek) választása.
8. Szavazás eredményének ismertetése.
9. Zárás.

A Postás Dolgozók Szakszervezete Választási Szabályzata

Jóváhagyta: a Titkárok Országos Tanácsa
1994. november 28-i ülésén.

A választás szabályai

1. A Postai Dolgozók Szakszervezete 1995. évi jubileumi kongresszusát megelőzően az alapszervezeteknél (bizalmi csoportoknál) a tagság szándékával és aktív közreműködésével kell létrehozni, meg erősíteni a különböző testületeket, megválasztani a szakszervezeti tisztségviselőket.

Azoknál az alapszervezeteknél, ahol 1991–1994 között szakszervezeti választások voltak, a tagság véleményének figyelembe vételével nem szükséges új választást tartani, a kongresszus és választmányi küldöttek megválasztását kivéve.

Középszinten a választások megtartására – figyelembe véve a tervezett szakmai strukturális átalakulásokat – később kerül sor. Ez a szempont nem zárja ki azt a lehetőséget – ahol ezt a középszervi testület kívánja –, megerősítse a választott tisztségviselőket vagy új választásokat tartson.

Az alapszervezetek működési lehetőségük figyelembevételével a PDSZ Választási Szabályzata figyelembevételével saját hatáskörben alakítják ki szervezeti felépítésüket, határozzák meg a szakszervezeti csoportok, a szakmai tagozatok és munkabizottságok létrehozásáról, azok létszámáról, tisztségviselők köréről.

A választási szabályzat előírásait a PDSZ valamennyi szervezeténél be kell tartani.

Választók köre

A Postai Dolgozók Szakszervezete valamennyi tagja közvetlenül vagy küldött(ek) útján választhat.

A választás módjáról – közvetlen vagy közvetett – a tagság dönt.

A választható köre

a) Bármely tag választható, bármely tisztségre [kivételez a b pontban leírtak], amennyiben nyilatkozik a jelölés elfogadásáról.

b) Nem választható szakszervezeti tisztségbe az a tag, aki más szakszervezetnek (PDSZ-en kívüli szakszervezetnek), illetve szakszervezeteknek is tagja, továbbá az a szakszervezeti tag, akinél az „összeférhetetlenség” (lásd: 1. számú melléklet) esete áll fenn. Ugyancsak nem választható a jelölőbizottság elnöke és tagjai (a jelölést végző személy), az a személy, aki ügyektől eltiltás hatálya alatt áll.

Határozatképesség

Közvetlen választás esetén:
amennyiben a szavazásra jogosultak legalább kétharmada a választói érkezközt megjelent. (Iga-

zoltan, valamint tartósan szavalóképtelen – szabadságon lévők, szolgálatot teljesítők, betegállományban lévők, nyugdíjasok, jogfenn tartók – nem kell beleszámítani.)

Közvetett választás esetén: (küldöttérkezközt)

amennyiben a megválasztott küldöttek legalább kétharmada megjelent a választói érkezközt.

Amennyiben a választói érkezközt nem határozatképes, úgy azt 8-14 nap között meg kell ismételni. A megismételt választói érkezközt a megjelent, szavazásra jogosultak számától függetlenül határozatképes.

A jelölés módja

A választásokat a Postai Dolgozók Szakszervezete valamennyi szintjén jelölő munkának kell megelőznie.

Ezt a munkát a taggyűlés (bizalmi csoport), illetve vezető testületek által megválasztott **jelölőbizottság** – jelölő személy – végzi, a jóváhagyott szervezeti felépítés, illetve a létrehozandó testületek összetételének megfelelően.

A jelölőbizottság választásának időpontját úgy kell ütemezni, hogy legyen elegendő idő a tagsággal történő elbeszélgetésre és a munkát a választói érkezközt előtt legalább 10 nappal be tudja fejezni. A jelöltek névsorát 10 nappal a választás előtt ki kell függesztetni a szervezet működési területén.

A jelölőbizottság köteles a jelölő kívánt szakszervezeti taggal elbeszélgetni és írásban nyilatkoztatni arról, hogy a választathatóság feltételeinek megfelel és vállalja a jelölést. (Lásd: nyilatkozat.)

A választói érkezközt a jelölést végző személy előterjesztése alapján egyszerű szótöbbséggel döntene arról, hogy a jelöltek felkerüljenek a szavazólapra.

Név és funkció szerint kell javaslatot tenni:

alapszervezeti és középszervi választásokon:

- szakszervezeti bizalmi csoport vezetője, helyettese;
- főbizalmi, helyettese;
- az alapszervezet (középszervi) titkára;
- az alapszervezet (középszervi) elnöke;
- a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnöke;
- a bizottságok vezetője (amennyiben létrehozák);
- kongresszusi, választmányi, területi küldöttek jelölésekor.

Kongresszuson:

Az elfogadott alapszabály szerint. A jelölést követően a szavazati jogú résztvevőknek lehetőségük van további jelölésre a választói érkezközt.

Fogalmak, kifejezések

a titkos szavazás technikai feltételeit minden érkezköztre biztosítani kell.)

Jelölőbizottság:
– az alapszervezet létszámától függően lehet egy személy is;
– több személy esetén elnököt kell választani.

Feladata:

- a tagsággal történő elbeszélgetés, és javaslatának összegezése, a megválasztható tisztségekre jelölhető személyekről;
- az elfogadott nyilatkozatok begyűjtése, átadása a szavazatszedő bizottságnak;
- a jelölőlista kifüggesztése;
- javaslatlét a választói érkezköztnek.

Szavazatszedő bizottság:
– létszámát a választás módjától függően kell meghatározni.

Feladata:

- biztosítja a titkos szavazás technikai feltételeit;
- ismerteti a választás lebonyolítási rendjét;
- elkészíti és hitelesíti a szavazólapokat;
- kiosztja a szavazólapokat a mandátummal rendelkezők részére;

A jelöltek ebben az esetben is csak akkor kerülnek fel a szavazólapra, ha az egyszerű többséget megkapták.

Az ily módon jelöltek nevét a, b, c sorrendben kell megszavaztatni, és a szavazólapra felvenni.

Amennyiben az előzetesen elkészített jelölőlistához képest nincs változás, egyszerű többséggel hozott döntés alapján a jelölőlap szavazólapként felhasználható.

Szavazás formái

- nyílt szavazás;
- titkos szavazás.

Nyílt szavazás

a) Közvetlen választás esetén: amennyiben nincs többes jelölés, a szavazati jogú résztvevők kétharmados többséggel dönthetnek a nyílt szavazás mellett. (A szavazás formájáról a jelölést követően kell dönteni.)

b) Közvetett választás esetén: csak alapszervezeti szinten, az a) pontban leírtak szerint.

A javaslatot a levezető elnök (vagy a jelölést végző személy) terjeszti elő.

Megválasztottnak az tekinthető, aki a szavazatok több mint felét megkapta.

Titkos szavazás

Titkos szavazással történik a választás:

- kongresszuson;
- középszervi választásokon;
- minden olyan esetben, ha többes jelölés van.

A fentiekben titkos szavazással kell választani, ha a résztvevők nem a nyílt szavazás mellett foglalnak állást.

Titkos szavazás módja

Ha a szavazólapon nincs többes jelölés, a titkos szavazás során a szavazóknak jogukban áll:

- a szavazólapot változatlanul hagyni;
- a szavazólapon bárkinek a nevét kihúzni. Ez esetben a szavazólapon kevesebb név szerepel a megválasztandók számánál.
- Ha a szavazólapon egy tisztségre, tagságra több név szerepel, a szavazóknak jogukban áll:
  - a szavazólapon az elfogadott létszámnak megfelelően a többi nevet kihúzni;
  - bárkinek a nevét úgy kihúzni, hogy a szavazólapon kevesebb név szerepel a megválasztandók számánál.

Megválasztottnak az tekinthető:

aki az érvényes szavazatok legalább 50 százalékát + 1 fő szavazatát megkapta.

Szavazategyenlőség esetén:

az érintettekre vonatkozóan meg kell ismételni a választást, mely a megjelent küldöttek kétharmadának döntése alapján nyílt szavazással is történhet. (Megválasztott, aki 50 százalék + 1 fő szavazatát megkapta.)

Érvénytelen az a szavazólap, amelyről nem derül ki egyértelműen a szavazó szándéka:

ilyen például, ha

- a meghatározott létszámnál több név szerepel rajta, más nevet írnak fel;

- összefirkálták, összetépték;

- vagy más módon felismerhetetlenné tették.

Amennyiben az érvénytelen szavazatok száma meghaladja a szavazatok felét, vagy a szavazás érvénytelen, a szavazást a helyszínen, amennyiben ez nem lehetséges, akkor legkésőbb 8-14 napon belül meg kell ismételni.

A szavazás eredményét a szavazatszedő bizottság elnöke ismerteti és azt a választói érkezközt jegyzőkönyvében rögzíteni kell.

A szavazólapokat a szavazatszedő bizottság 30 napig, kifogás esetén a kifogás elbírálásáig köteles megőrizni.

A választás eredményét az adott szervezet működési területén nyilvánosságra kell hozni.

A választás elveinek, szabályainak megsértése esetén a választók 30 napon belül kifogást emelhetnek, a választási bizottságnál, mely döntéséről 30 napon belül köteles írásban értesíteni a kifogást kezdeményezőket (kezdeményezőket).

Kongresszus esetén az 1989. II. tv. Egyesülési Törvény 10. § (1.) bek. szerint.

A megválasztott tisztségviselő mandátuma a megbízatás időtartama (választási ciklus) érvényes.

Megbízatás megszűnik

- az időtartam lejártával;
- lemondással;
- a tisztség megszűnésével (például: szervezeti változás);
- összeférhetetlenség esetén.

Választási ciklusban megüresedett tisztség pótlása:

- kooptálással;
- választással történhet.

A megüresedett tisztség kooptálással történő pótlására csak a választott tisztségviselő egyharmadának arányában van lehetőség.

Amennyiben ennél nagyobb arányú (a választási ciklusban) a megüresedett tisztségviselői helyek száma, új választást kell kiírni. A kooptálással történő cserét is utólag jóvá kell hagynia a kooptálást követő taggyűlésnek, illetve küldöttérkezközt.

Összeférhetetlenség:

- a PDSZ pénzügyeit kezelő, ellenőrző és aláírási joggal rendelkező tisztségviselő Polgári Törvénykönyvben meghatározott közeli hozzátartozói kapcsolata (a házastárs, az egyeneságbeli rokon, testvér).

- PDSZ-tisztségviselő és a vele partner gazdasági vezető Polgári Törvénykönyvben meghatározott közeli hozzátartozói kapcsolata;
- munkáltatói jogkör gyakorlója a szakszervezeti tisztséggel azonos szinten.

Kooptálás:
valamely választott testületbe – a választási eljárás mellőzésével új tagok felvétele. A kooptálást az adott testület végzi.

Két választás között a választott testületben valamilyen ok miatt megüresedett választott tisztségviselői hely betöltésére – a szervezet működőképességének biztosítására – kooptálással is van lehetőség.

A szakszervezeti demokrácia biztosítja a kooptálást, de csak a választott tisztségviselő egyharmadának arányában. Ha ennél több a választott testületben a hiányzó tag, új választást kell tartani.

A kooptálást a következő taggyűlésen, illetve küldöttgyűlésen jóvá kell hagyni.

Közeledünk a társadalmi elismertség felé

Beszélgetés Doros Bélával, a Magyar Posta Rt. elnök-vezérigazgatójával

(Folytatás az 1. oldalról.)

racionális megoldást. S ami ezzel egyenértékű; ha nem ezt teszi, akkor derüljön ki és megfelelően értékelődjön a dolog negatív oldala. Van még egy másik szál is. Ez pedig az, hogy a környezetet sajnos egyre bizonytalanabb és egyre több ember érez kiszámíthatatlanságot sorsában. A posta pedig – igaz, hogy csak relatíve – biztos munkahelyet jelent; így ez a szál is felértékelődést jelenthet vagy jelent.

– **En ezt – mint az országot keresztül-kasul járó ember – csak megerősíthetem, s bár indító első mondataimban nem erre gondoltam, de, hogy szerepe van a biztos és kiszámítható munkavégzésnek és munkahelynek, azt nagy butaság lenne tagadni.**

Ettől függetlenül vannak más, az eddiektől teljesen szokatlan és nagyon szimpatikus postai megjelenések, közönséggel való kapcsolat-teremtések...

– Valóban így van, mert van néhány olyan akción, szolgáltatásszervezésünk, amelyben újszerűen vagy újra korszerűen jelentünk meg, és ez nagyon sok embernek feltűnt. Először hallani véletlenszerű utcai riportokban olyan megjegyzéseket, hogy a riport-alany elmondja, hogy semmi különösebb gondja sincs a postával.

– **Nem nagyon „véletlenszerűek” ezek a riportok?**

– Biztos, hogy nem, mert kritikai hangok is elhangzanak. Szokatlan továbbá az is, hogy egyre több úgynevezett termékmenagerünk megy el a nagyfeladókhoz és ajánlja fel közvetlen szolgáltatásainkat. Ilyen korábban teljesen szokatlan volt.

– **Említene még példát a „szokatlanságról”?**

– Talán azt, hogy másfajta kommunikációs munkánk van a postán belül, de az ügyfelekkel is. Másfajta kapcsolatunk van az újságírókkal is, akiktől nem azt kérjük, hogy szípet és jót írjanak, hanem az igazságot. Így aztán jelennek meg negatív írások is, de hangsúlyozom; az igazságról szólnak. Ez pedig egy realis postakép kialakítását teszi lehetővé.

– **Ami – ha visszatérhetünk beszélgetésünk elejére – mégiscsak az én érzésemet látszik igazolni...**

– Az utóbbi egy, illetve fél évben valóban úgy tűnik a társadalmi elismertség réve felé közeledünk.

– **A kommunikációval kapcsolatban... Azért az sem semmi, hogy – a MUOSZ-on belül – megalakult a hírközlési újságírók szakosztálya a Posta Rt. sajtóosztályának kezdeményezésére.**

– Ami csak akkor ér valamit, ha jók az alapjai. Vagyis ha jól csináljuk a dolgainkat. Mert, ha rosszul csinálnánk mondjuk egy ilyen szakosztályt, az joggal tenné a pironkodás helyett azt, hogy rendszeren odamondogat a szakmának.

– **Nyilván, ha erre érez okot, meg is teszi. Bocsnát, tesszük, de hát végtére ez a dolgunk. Egyelőre viszont, hála az égnek(?), inkább azon derülünk, hogy a postát felügyelő miniszter egy alkalmat sem hagy ki, hogy a Posta Rt.-ot ne a legkevésbé problémás szervezetek közé sorolja. Persze mihez képest... Dr. Lotz Károly miniszter úrnak egyelőre – szerintem – a zöld postásszín a**

kedvence, a kéktől viszont belilul. Szóval MÁV... S itt következne a több száz kilométer vasúti szárnyvonal esetleges megszüntetését követő postai feladat igen-csak többletköltséget és sok minden mást jelentő kérdése. Egyszerűsítve; mit jelenthet ez a Posta Rt.-nak? Nyilván alapos felfordulást és többletkiadást...

– Mi már közel két éve törjük azon a fejünket, hogy számunkra ez a szállítási rendszer felel-e meg a legjobban? Másképpen fogalmazva, annak a piaci igénynek, amellyel szembenézünk.

– **Csak mellékvonalakra gondol?**

– Nem, én az egésze rétem. Lehetett arról is hallani, hogy én légi szállításra is gondolok, és munkatársaim erről is gondolkozhatnak.

– **Nincsenek megfelelő repülőterek...**

– Miért ne volnának? Ráadásul helikopter is létezik.

– **Gondolja, hogy ott tartunk, hogy ez realis elképzelés?**

– Mondjam azt, hogy ezt nem tartottam komolyanak? Egy biztos, én ezzel jelezni akartam a kollégáknak, hogy minden lehetőséget figyelembe kell venni, és még véletlenül sem arra gondoltam, hogy majd a nyugati szélre bizzuk a leveleket. Kérdésére válaszolva; minket tehát nem érint váratlanul az esetleges vasútvonal-megszüntetés, de pontos választ erre csak akkor tudok adni, ha pontosan tudjuk ez milyen területeket érint. Ami egyelőre biztos – vagy nagyon valószínű – az az, hogy a postavonatrendszer nem változik, s ehhez mozgópostai autójáratok kapcsolódnak.

– **Túlságosan nagy megvárakoztatást tehát okoz?**

– Lelkeinket semmiképp sem rázza meg. Ami viszont igen – esetleg –, az a hatás, amelyet majd a vasútnak társadalmilag is elfogadható kapacitásigazításként kell végrehajtani. Ez esetben igen nagy viszont a veszélye annak, hogy a vasút működési költségeit minden igénybe vevőre lehetőleg legteljesebb mértékben próbálja áthárítani.

– **A Posta Rt.-nak tehát a megszűnés a jó?**

– Ha valóban felszámolnak vasútvonalakat, mi nem feltétlenül járunk rosszul. Rosszul akkor járunk, ha nem számolnak fel és a költségeket – ez körülbelül évi 40–50 milliárd – áthárítják az igénybe vevőkre. Ez pedig vélhetően 3-4-5-szörös többletköltséget jelent majd számunkra. Ebben az esetben nagyon valószínű, hogy azt kell, mondjam: ezt a növekedést nem bírja el ez a szolgáltatás.

– **Mi történik majd ekkor?**

– Abba kell hagyjuk a vasúton történő szállítást; de ugyanakkor át kell gondolni, hogy a menetközben történő mozgópostai feldolgozás helyett milyen elsődleges feldolgozás történjen. Ezt különben Európában már több helyen csinálják, konténeres szállítással kombinálva.

– **Gondot tehát nem jelent az esetleges változás?**

– Jó szervezéssel minden megoldható...

– **A várható újabb benzin-áremelés viszont nem... Mi lesz az előfizetéses újságterjesztéssel?**

– Az újságterjesztés megosztásra került, mert van kiadó, aki úgy döntött, hogy

maga terjeszt. Vannak viszont olyan kiadók, akik postai terjesztést kérnek, de ez mindenféleképp bevételkiesés.

– **Veszteség a kézbesítőknek, de mennyit jelent a postának?**

– 1994-ben jó 600 millió kiesést.

– **Elég rendes összeg... Mit lehet ez ellen lépni?**

– Több munkatársunk kilépett ezen okból. Ez az újságterjesztési törekvés különben előre látható volt, és az is, hogy ez megakadályozhatatlan. Mi ennek ellenére mégsem mondhattuk azt – főleg munkatársaink miatt –, hogy ezt a maradék lehetőséget nem próbáljuk kihasználni.

– **Feltételezem, hogyha ezt mondják, nem két-három ember került volna utcára...**

– Nem bizony, és én azt mondtam – többekkel egyetértésben –, ki kell próbáljuk, hogy hogyan tudunk ehhez a piaci helyzethez értelmesen alkalmazkodni.

– **Sikerült az alkalmazkodás?**

– Egyelőre a megoldásra nem mondhatom azt, hogy tökéletes. Van még mit csinálnunk ebben az ügyben, és mi is szervezzük azt, hogy kevesebb legyen ebből a piacvesztésből származó hátrány. Ezért többek között arra ösztökéljük a többi kiadót, hogy ez miután nemcsak a posta ellen irányuló lépése a megyei lapkiadók, hanem mindnyájuk ellen irányuló lépés, ott ahol van biztos ellenirányuló lépés, ott a kiadók másik csoportjai indítsanak új lapot, és őket ebben a posta készséggel támogatja.

– **Egy példa azért csak akad...**

– Több is, és ebben a legjobb példa a Jász-Nagykun Krónika amely eredményesen versenyez az Axel-Springer megyei lapjával.

– **A verseny tehát nem lefutott...**

– Türelem kell, még akkor is, ha ez átmenetileg veszteségekkel jár.

– **Doros úr! Az előző kormányzat miniszterének dossziéjában egy önnek szóló, csupán aláírásra váró felmondólevél hevert. Ez teljesen nyilvánvalóan azt a politikát szolgálta, amelynek az volt a lényege, hogy úgy mond „lebegtesen”, bizonytalanságban tartson embereket. S így próbáljon közvetett nyomást gyakorolni rájuk. Nem szeretnék a politika nagyon szövevényes mezsgyéjére tévedni, de egy ilyen irányú ráhatás eredménye sohasem volt kifizetődő.**

– A dolognak ebben a szelvényben nyugodtan politizálhatunk, hozzátéve, hogy én igyekeztem távol tartani a postai tevékenységet a politikától. Annak ellenére, hogy voltak kísérletek, de végül is ettől távol tudtunk maradni, és az élet végül is minket igazolt. „Lebegtetés” valóban volt, pályázat-tervezet is volt, és őszintén mondom, nem örültem ennek. De ezeket az embernek magában kell kezelni. Lebegtetések, örök fenyegetettséggel élni előbb vagy utóbb oda vezet, hogy nyúzni lesz az ember és elveszti önálló akaratát, cselekvőképességét. Állandóan hátreket keres és felelősséget próbál áthárítani. Én nem vagyok ilyen alkat, és tartósan nem tudok ilyen körülmények között és főleg remegő térdekkel dolgozni.

– **Nyilván nem is akar vagy**

akart...

– Így van, és nem fogok attól megijedni, ha menni kell. Ebben a beosztásban nem lehet félelemben dolgozni, két lábon kell állni és világosan látni; mit akar az ember. Természetesen ezt bizonyos esetekben egyeztetni kell a politikával, a tulajdonossal, és leg több esetben a dolgozókkal. Ellenük és nélkülük képtelenség dolgozni. Ebben pedig egyetlen mérce van csak, ez pedig az, hogy az ember jól ismeri-e fel a valóságot, jól ismeri-e a piacot, és tud-e koncepciókat kialakítani, kidolgozni.

– **Gondolom nem egyedül...**

– Örömmre szolgál, hogy a munkában egyre több társam van itt a házban és vidéken egyaránt. Nagyon örülök amikor azt látom, hogy némelyik kollégám már piaci modellekben gondolkodik. Másképp ez nem megy.

– **A másképpről, ha mondana pár dolgot...**

– Nyilván a politikára gondolt. Nos, ha az összehasonlítást meg kell tennem, el kell mondanom, hogy az új kormány hivatalba lépése óta nem érzek lebegtetést. Valamit erről azért még mondanék. Szerintem az egyént érintő pozitív vagy negatív hatásokat úgy kell kezelni ebben a beosztásban, hogy a posta ebből semmit sem érezhet meg.

– **Doros úr! Ez utóbbi mondata szinte igényli azt, hogy a beszélgetést ennél az ön hitvallását szerintem pontosan tükröző megnyilatkozásánál befejezzük. Ezt azonban nem tehetem, mert ez idáig egy árva szót sem beszélünk a Posta Rt. és a Postai Dolgozók Szakszervezetének viszonyáról. Arról a viszonyról, amely a lellei TOT-úlesen úgy tűnt, korrekt, rendezett, s amelyről Mundruczó Kornél országos titkár a következőket nyilatkozta: „...tanultuk az érdekegyeztetés művészetét, újabb tapasztalatokat szereztünk a tolerancia, a kompromisszumkötés gyakorlatában, a vitakultúrában.” Ezen az ülésen ön is részt vett, előadást tartott, kérdésekre válaszolt, és tárgyalókészségével, nem piede szótálról történő megjegyzéseivel általános szimpátiát ért el. Egyszerűsítve, sugárzott önből a kapcsolatteremtési szándék.**

– A szimpátiának örülök, de ez inkább a külsőség. Ami a lényeg. Meggyőződtem arról, hogy a szakszervezeti tagok többsége is állandóan jól akar. A többség. Nagyon kevés az ellenségeskedő, és kevés a komiszkodó, akadémikus ember, ezért aztán az embernek nem lehet más reakciója, mint mindenkit komolyan venni, és a legőszintebben feltárni – még ha esendő is az ember –, mint amiben éppen van. Ezért én mindaddig azt fogom tenni, amíg azt nem tapasztalom, hogy ezzel az őszinteséggel visszaélnék. Én ápolni szeretném ezt a kölcsönös bizalmat, mert csak így juthatunk előre. A legnehezebb helyzetekben is csak így juthatunk a legkevésbé rossz megoldáshoz.

– **Ami – legyünk optimisták – óriási nagy ívben kerülje el nemcsak a postát, de az egész magyar társadalmat... Boldog Új Évet Doros úr! Önnek és minden munkatársának egyaránt...**

– **VEÉGH ÁDÁM –**

Hírlevélcsoata

Tudjuk, hogy manapság a politikai arénában minden megtörténhet. Az elmúlt négy évben is kaptunk ízelítőt kulisszák mögötti show-műsorból, megismerhettük a köpönyegforgatás mestereit, az urambátyamoskodó korszakra visszasandító magyarjainkat, a gyorsan itélő, kirekesztésre hajlamos honatyákat.

A szegény polgár megtanulta tehát, hogy a szidalmaktól, magyarázkodástól hangos politikai életben semmin sem szabad csodálkozni, minden megtörténhet.

Sejtette ezt *Gurzó Tivadar* postahivatal-vezető is, de azt nem hitte volna, hogy ő is áldozata lesz a parlamenti képviselő-választási harcnak. Békés természetű ember lévén csak karosszékből, a távolba látó készülék segítségével szemlélte a „gladiátorokat”, s legfeljebb elismerően bólogatott egy-egy *Háry János* kijelentés hallatán, egy-egy Duracell-energiát sugárzó mozdulat széles ívén. Akkoriban a Nyugati pályaudvar melletti 62-es posta vezetőjeként vezette feljebbvalói által is elismert munkáját. Éppen a 31. évet töltötte már ott, kezdetben mint „kisinas”, napszámos hivatalnok, később pedig, egyre előrébb jutván (mint a mesében) vezetőként morzsolgatta napjait.

Nagy hivatali tapasztalatában bízva nyugodt volt, a kampány különösebben nem izgatta, hiszen ő nem nevezett be a számháborúba, csak arra ügyelt, hogy az előjátékban ilyenkor szokásos üzennedőmping (értsd: öndicséret, ígérgetés, iskolák feltára, hivatalos nyelven szólva: hírlevél) eljusson a kerület polgáraihoz, hogy a kézbesítők a csapatszínéktől függetlenül, részrehajlás nélkül teljesítsék kötelességüket.

Egy ideig semmi baj nem történt, a postások verítékezzve cipelték a szebb jövőt, boldogabb életet hirdető reklámleveleket, nagy ügyességgel beprésselve azokat a nem kampány idejére tervezett postaládák keskeny száján. Kezdetben elégedett volt mindenki. Bizakodtak a feladók, mosolyogtak a polgárok, mígnem egyszer panasz érkezett a kerületből, hogy több lakó nem kapott egy bizonyos S. miniszter által jegyzett hírlevélből, amit sokan éjszaka is virrasztva vártak. Néhányan szabotázsakcióra gyanakodtak, s terjedtek a hírek, mint késő ősszel a határban hagyott rothadó káposzta szaga, s beszivárogtak illetékes helyekre is.

Nosza, nem volt mit tenni, vizsgálatot kellett indítani. Hová lettek a címzés nélküli, jólétet, biztos jövőt ígérő képes nyomtatványok? A kapualjakban szétfújta a szél? Az olomszenyvezett levegőtől, paprikától sápadt gyerekek a kukákba szórták, vagy renitens, a biztos jövőre fittyet hányó postások szabotálták S. miniszter úr üzeneteit?

A magyar „gladiátorokra” jellemző vehemenciával kezdődött a felderítés, a bűnösök keresése. Ringbe szállt az ellenzék, a sajtó és még a Parlament falai között interpelláció is elhangzott ebben az ügyben a miniszterhez. Természetesen a legfőbb gyanúsított a 62-es postahivatal gyanútlanul igazgató Gurzó Tivadar volt. Szempillantás alatt a porondra került tehát, mondhatnám azt is, az érdeklődés középpontjába. Képviselő, újságírók keresték, több napilap foglalkozott az eltűnt hírlevelekkel.

Bizottságok, önkéntes mozgalmak alakultak. A kézbesítőket napokon át gyanús árnyak követték. Az akkor hatalmon lévő párt cserkészei lopakodtak a postások háta mögött, figyelve minden mozdulatukra. Kissé távolabbról a posta ellenőrei ellenőrizték kollégáikat, hogy teljesítik-e kötelességüket. Néhány szemfűlebb postás felfigyelt a mögötte ólálkodó kisebb csapatra, akiket először rablóknak néztek, de miután tudomásukra jutott az ellenőrzés ténye – megsejtődtek. A lakók egy része is megorrolt azokra a lelkes ifjakra, akik aláírásukat kérték a hírlevelek kézbesítése ügyében. Arra a kérdésre, hogy megkapták-e S. miniszter hírlevelét, többen dühösen becsapták az ajtót.

Nem részletezem tovább, egy szó mint száz, igazi kis háború bontakozott ki, s hősünk, nem lévén jártas a dzsungelharcban, csak kapkodta a fejét. *Azt hajtogatta, hogy nem lehet bizonyítani a posta felelősségét!* Ezen a kijelentésén azonban csak mosolyogtak. Hol él ez az ember? Minek ide bizonyíték? Nem elegendő a nagy hatalmú S. úr gyanúja, aki 1993 decemberében, az Ifjúsági Demokrata Fórum kongresszusán kimondta az ítéletet: *„Kérjük azt az embert!”*

Gurzó Tivadar mellé azonban felsorakoztak a munkatársak, tiltakoztak az eljárás ellen, felemelte érdekében a szavát a Postás Dolgozók Szakszervezete, szóval tisztességesen kiterelbelyesedett az ügy, a drámai feszültség elérte a tetőfokát. Mindenki izgatottan várta: mi lesz a megoldás? Repül-e Gurzó vagy más megoldás születik? Mielőtt valaki az Andaxin után nyúlna, gyorsan elárulom, hogy a függöny lehullása előtt ez utóbbi történt. Hősünket 1994. február 13-i hatállyal, közös megegyezéssel áthelyezték a 112-es (XI. kerületi) postahivatalba. Ez utóbbi feleakkora ugyan, mint a 62-es volt, de a beiktatási ceremónián a fülébe súgták, hogy nyugodjon meg, ha megnyitja kapuit az Expo, annak postahivatalát igazgathatja majd.

Az Expo-álom időközben szertefoszlott, elhalványult az emberek emlékezetében, ugyanúgy mint a hírlevélcsoata, vagy S. miniszter úr kétes dicsősége. Hősünk is megnyugodott már. Az erkölcsi veszteségen kívül tapasztalatokban lett gazdagabb, és dolgozik, új terveket sző. E történet tanulságát pedig fogalmazza meg a kedves Olvasó!

Egy jó tanács még: a következő választás idején, ha postaládájából kicibálta a hírleveleket, legyen óvatos! Nézzon körül, mielőtt a kukába dobja azt, ami valóban oda való!

Kaszala Sándor

Üdvözet a postásoknak

Az interjú befejezésekor Doros Béla elnök-vezérigazgató urat pár sor kézírásos üdvözlét megírására kértem. Amint az alábbiakban látható – és olvasható –, a pár sor „kicsit” többre sikeredett. Így Doros úr üdvözlő gondolatainak közlését inkább a nyomdagép betűire bízuk. Mindnyájunk nevében köszönjük.

Tisztelt Postás Kollégák!

Amikor e sorok megírásába kezdtem, akaratlanul is a család szó jutott az eszembe. Hiszen szolgáltatói avagy szakmai szempontból csak úgy, mint munkatársi, emberi összetartozásunk alapján a postások 46 ezres közössége család. Közösek a szakmai sikereink, együtt el nem ért – bizonyos részleteiben – kitűzött céljaink is. Összefogva, egymást segítve valósíthatjuk meg jövőnket meghatározó elképzeléseinket. De legalább ilyen fontos, hogy a postások több tízezres családján belül ki ki a maga egyéni életében is kiegyensúlyozott, megelégedett legyen. Azt kívánom, hogy az 1995. évben minél több munkatársamnál teremdjön meg ez az őszhang, családjuk, a közelálók és mindannyiunk örömeire!

Doros Béla

Ünnepvárás

A tápiószecsői postások között

Karácsony ünnepére készülünk. Övéet búcsúztatunk, újévet köszöntünk... Családi körben maradunk, rokon látogatásra menjünk, avagy vendéglátók legyünk saját otthonunkban. Mit főzünk, mit süssünk, milyen és mennyi italt „spájoljunk” az ünnep napjaira, ajándékokat is kell vennünk... Az anyagiakra gondolva közben számolgatunk; jusszon erre is – arra is, s maradjon a pénzből a hónap eleji kiadásainkra, hiszen a fizetés kicsit odébb lesz még.

Az ünnepvárásról beszélgetünk – a jeles napokhoz közeledvén – a tápiószecsői postahivatal néhány dolgozójával.

*

Sárközi Józsefné:

– Postán, postásként dolgozva szabadságra menni természetesen nem lehet. Munkával telnek a napok egészen az ünnepig. Az otthoni készülődés nagyobb része is rám vár, persze.

– Család?

– Férjem s két nagy fiam van. Az idősebb gyermek a kőműves szakmát gyakorolja, a kisebbik szakmunkástanuló... A „férfiközösségben” az otthoni munka, ünnepi készülődés nagyobb része – mint mondtam – így hát rám vár. Takarítás mellett a sütés-főzés is az én gondom.

– Nagyobb gond ne legyen...

– Így igaz... Sok receptet ismerek, szeretek és mondják, tudok is főzni.

Sárközi Józsefné társai közül valaki közbeszólt:

– Piroska nemcsak főzni tud, hanem enni is szeret, mint az látható. Nem kell tartani tőle, hogy az ünnepi étel esetleg megmarad, veszendőbe megy.

– Hol, hogyan töltik az ünnep napjait?

– Legszerűbb családi körben pihenve, falubéli rokonlátogatásokra is időt szakítva...

*

Papp József:

– Családot alapító gyerekeink – egy fiú és két lány – elhagyták a szülői házat, szerencsére mindannyian a közelben laknak. Velük is találkoztam, családi-rokon körben töltjük az ünnepeket.

– Az örömteli várakozás tudatában is lesz otthoni tennivaló jócskán...

– Lesz és vállalom is. Nem csupán a ház körüli férfimunkát végzem el, szívesen besegítek a konyhánál is.

– A családi ünnepi asztalra bizony sok finom étel kell. Talán dísznövágásra is sor kerül Pap-péknál karácsony előtt?

– Az idei hízonak való kicsire sikeredett, etetjük egy ideig még s úgy tervezzük, hogy később – farsang tájékán – vágjuk majd le.

Ettől függetlenül is választékos ételsor várja majd a szűkebb családot, rokonokat, s a kerti szőlő jóvoltából saját termésű borral is koccinthat a vendégekkel Papp József.

– S milyen volt az idei esztendő, mit vár az új évtől?

– Nemrég halt meg családunk egyik közeli tagja, s ez szomorúsággal tölt el... Kis unokáink – a 3 éves Nikolett és a 11 hónapos Norbi – feledtetik gondjainkat, meghittet, örömteli ünnepek reményében készülünk karácsonyra.

Mit várok, várunk az új évtől? Nagy kiadást jelentő dolgokba nem fogunk. Erőnket, pénzünket tartalékoljuk a családot alapító, s majdan otthont építő gyerekeink számára.

*

Balogh József:

– Az ifjú éveken bizony túl, nőtlen emberként 72 éves édesanyámmal élek. A szentestét mindig kettesben töltjük, s úgy lesz ez idén is.

– Várja az ünnepeket maga is...

– A karácsony sajátos hangulata-varázsa jó érzéssel tölt el minden embert, engem is... Vallásos emberként templomi istentiszteletre megyek, s az ilyenkor szokásos rokonlátogatások sem maradnak el. A szomszédos Nagykátára is át szeretnék menni.

– Családi állapotában várható-e változás 1995-ben?

Balogh József jót derülve „veszi a lapot”.

– Bizonyos életkoron túl „nagy dolgokba” nemigen vág bele az ember – szerényebb tervekkel is beéri. Bár, ki tudja, hogy mit hoz a jövő...

*

Dósa Ferencné hivatalvezető:

– Az ünnepi, év végi csúcs nehézségeit éljük. E dolgozó napokban is szakítunk rá időt, ha csak néhány mondat erejéig is, hogy kellemes ünnepeket kívánva köszöntsük munkatársainkkal egymást. A néhány hivatalban elhelyezett díszítő fenyőág is a karácsony hangulatát idézi majd.

– S mint magánember, család-anya?

– Feszített tempóban, az utolsó pillanatig dolgozva sok tennivaló vár rám otthon is... Jó tudni, hogy segítségemre lesznek lányaim: a 18 éves Angelika és a 12 éves Szilvike is. Természetesen férjemnek is meglesz a feladata.

– Karácsonyfa, ajándék?

– Mindig volt, az idén is lesz díszes karácsonyfa, az ajándékozás sem marad el...

Jandó István

Advent Nagykarácsonyban

Advent első vasárnapján újra elindult az a postai szolgáltatás, mely Nagykarácsony községéhez kötődik.

Képriportunk a helyszínen készült, s az ünnepélyes pillanatok örökítette meg.

Az ötletadó Tóth István Ausztriából

A fáradhatatlan szervező: Jung Gáspárné

Tóth István alpolgármester

Gyertyagyújtás

„Jöjj el, szép karácsony!...”

Nagykarácsonyból

Eredményes munka után...

Nelli táviratát tegnap hozta a postás. Karácsony másnapján Miskolcra utazik a rokonokhoz, de megszakítja útját, és meglátogatja Bélát. Néhány órát a régi kolléga társaságában szeretne tölteni. Már tizenöt éve nem látták egymást.

„Nelli, Nelli, istenem, milyen csinos volt!” – sóhajtott Béla. A tanári kar fele tette neki a szépet. Ha búzaszöke hajára gondol, Juhász Gyula verse szűrődik át a lelkén: „Szőkék a mezők, ha dús kalással jó a sárguló nyár, / s e szökeségben újra érzem Őt...” – mormolja a sorokat, s ha valaki most hallaná, bizonyára felmerülne benne a gyanú, hogy Gedeon tanár úr is Nellié holdudvarához tartozott. El is restellte magát, hogy vén fejjel ilyen szentimentális hangulat kerítette hatalmába. Gyorsan – mielőtt szeme színére is visszavévedne – felpattant a fotelból, és korát meghazudtoló frissességgel a konyhán termett, hogy ellenőrizzen mindent,

Vendég érkezik

mert Nelli holnap érkezik, és finom ebéddel szeretné várni.

Már tegnap elhatározta, hogy mi lesz a fő étel. Nem ismeri ugyan gasztronómiai szokásait, de Béla úgy gondolta: a gyömbéres, mandulával töltött csirkével és a barnarizssalátával biztosan nem vall szégyent. El is készítette már a hozzávalókat, hogy kéznél legyen.

A hűtőben ott van a megtisztított, szép sárga szárnyas. Megvette az öt zsömlét is. Nem hiányzik a vaj, a tojás, a mandula és a gyömbér sem. Holnap korán kel, és azonnal munkához lát. Beáztatja és nyomkodja majd a zsömlét. A tojássárgájával kikeveri a vajat és hozzáteszi a megtört mandulát. Sózza, kevés gyömbérral ízesíti, aztán összedolgozza a zsömlékkel. A habnak felvert

tojásfehérjével fellazítja a töltelékanyagot és nyomózsák segítségével a csirke bőre alá tölti.

Még emlékszik, milyen selymes volt Nelli bőre, amikor a C osztály szalagavatóján táncoltak. Hátravetette a fejét, úgy kacagott, miközben forogtak az ablakok körbe-körbe, s kint csendesesen szitált a hó.

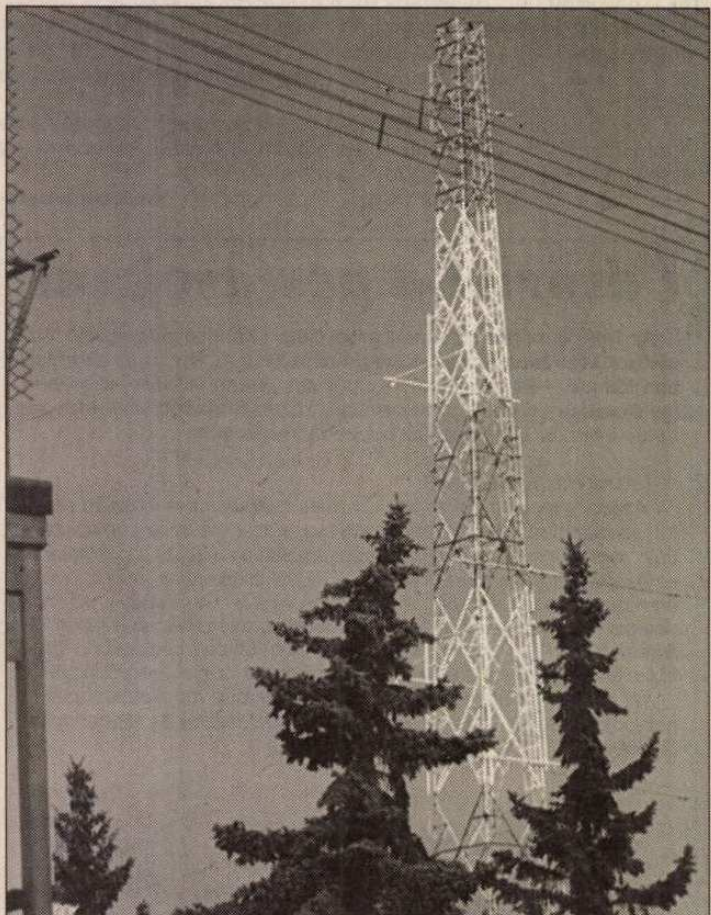
Majdnem elfelejtette, hogy miért nyitotta ki a konyhaszekrényt. Az alufóliát keresi, amibe majd a csirkét csomagolja. Abban süti készre, puhára. „Bárcsak holnap is esne a hó!” – gondolta Béla. A karácsony úgy szép, ha fehér. Beszélgetnek majd a múltból, közben bort tölt a pohárba. Már felhozta a pincéből az öteszteni-dős száraz hárslevelút.

Holnap mégiscsak a rizssalátát készíti el előbb. Nem árt,

ha pihen egy kicsit a kamrában. Már reggel hatkor hozzáfog. A beáztatott barnarizst tökmagolajon megpirítja, felönti vízzel és megszózza. Negyven percig főzi, mert a barnarizs nehezen puhul. Közben keményre főz két tojást, kockára vág három savanyú uborkát, tíz deka jonatánalmát, finomra metéli a póréhagymát, szeleteli a keménytojást. Ezután fél citrom levével elkeveri a mustárt, a fél deci tökmagolajat, a finomra vágott kaporot, és a kihűlt barnarizsre önti. Hozzákeveri az almakockákat, az uborkát és a metélőhagymát. A tetejét tojáskarikákkal díszíti. A mélyhűtőben még van petrezselyem, rászórja azt is.

A vonat tizenegykor érkezik. Elémeget az állomásra. Talán esik majd a hó is, nagy pelyhekben, mint régen – suhant át benne a vágó, s halkan füttyöztetett...

Kaszala

Negyvenegy esztendő a posta szolgálatában

Frissen sült sajtos pogácsa illata járja át a helyiséget, tálcaikon hideg szendvics... Mértékletes mennyiségben szomjat csillapító, hangulatot emelő italfélét takarnak a szekrényajtók. Az MCSV Nyugati kirendeltségének egyik irodahelyiségeiben vagyunk. S mielőtt valaki meghökkenve, netalán irigykedve mondaná; „ez igen!”, nos, azoknak azonmód magyarázattal is szolgálunk. Nagyon is szigorú a munkahelyi fegyelem itt is. A bensőséges hangulatú összejöveteleknek különös „oka” van. Munkaidő, műszak végén vagyunk – nyugdíjas-búcsúztatón. *Takács Tibortól* köszönnék el e munkahely dolgozóit, aki különböző munkakörökben, beosztásokban 41 évet dolgozott a postán, s megy nyugdíjba 60 évesen...

– **Emlékszik az első napra, a felvételre?**
– Igen, emlékszem. Érettségivel a kezembben 1953. október elején a szerencsi főpostához kerültem kezdő gyakornokként. A postahivatalból valamennyi munka- és feladatkört rövid idő alatt megtanultam, életre szólóan megszerettem e szakmát, pályát. Különböző munkaterületeken ugyan, de a posta területén dolgoztam mindvégig...
– **Hogyan alakult a további életút?**
– Mielőtt erről szólnék, hadd mondjam el: Szerencséhez közel, Mezőzomboron születtem, s e tágabb térség jelentette nekem a munkahelyet évtizedeken át. Csak később kerültem fel Budapestre. Igyekezettel tanulva ellenőri feladatkört láttam el Szerencsen, majd besorozva „angyalbörbe”

bújtam magam is; Miskolcra vonultam be katonának. A forradalom miatt 1956 őszén, másokkal együtt én is leszereltem. Egy évet Szerencsen dolgoztam még, majd, megfelelő szakmai ismeretek birtokában bementem a miskolci üzemigazgatóságra és elmondtam, hogy tovább szeretnék tanulni. Kéréssem méltányolták. A térség több településének területi biztosa lettem, s e feladatkört hét éven át láttam el.

– **S közben a családi életében is változás történt.**

– 1957-ben megnősültem, két leánygyermekünk született. Feleségem is a postán dolgozott mindvégig, onnan ment nyugdíjba ő is.

– Időközben megpályáztam a hatvani 1-es számú posta hivatalvezetői állását – folytatja. – E tisztséget betöltve 11 évet dolgoztam e helyen.

– **Utána került Budapestre?**

– Igen, Budapestre a 62-es számú (Nyugati pályaudvari) postahivatalba kerültem a csomagosztályra 1977-ben. Különböző munkakörökben tizenhét évet dolgoztam itt, most mint diszpécser megyek nyugdíjba.

Emlékeket idézve, jókívánságokat tolmácsolva – koccintás kíséretében persze – jönnek a munkatársak sorjában, s a szeretet hangján szólnak a nyugdíjba vonulóhoz.

A beszélgetést megköszönve kérdem az ünnepelttől.

– **Hogyan, miként fogja tölteni nyugdíjaséveit?**

– A Mátravidéki Erőmű körzetében három tó is van, s kiváltom a horgászengedélyt.

(Jandó)

Nem zárójelben mondom

Nagyon megértem *Zimmerman Ottót*, mérgét, aki a Posta Magazin 94/11. számában arról ír, hogy míg a posta az 1990-es szétválást követően mindent elkövet önálló arculatának kialakításához – és csak a postai tevékenységek reklámozására fordít energiát –, sokan még mindig mint a hazai telefonborzalmak felelőst szidják a postát.

Amihez – mint tudjuk – a Magyar Posta Rt.-nak körülbelül annyi köze van, mint Gipsz Jónás szomszédomnak az állatkerti vízilóhoz.

Zimmerman Ottó már 1990-ben megérezte valamit, s a Matáv illetékeseinek javasolta, dolgozzanak ki egy olyan megjelenési formát, mely egyértelművé teszi a szolgáltatások különbözőségét, vállalva persze az azonosságokat is. Szerintem a Matáv propagandaosztálya – vagy reklámfőnöke? – is osztott-szorzott, és sejtett valamit, amikor kollégámat finoman szólva elhajította. Naná, hogy így cselekedett, mert a szétválás kezdetétől – és azóta is – ha a távbeszélő recseg-roppog, nem ad vonalat, mellékapcsol, anyád helyett a csillaghegyi strandot kapcsolja; mit mondasz?

„Rohadjon meg ez a tetű posta a telefonjával együtt...” Utóiratként csak annyit; ha fenti soraim igazságtalanok lennének, elnézést kérek attól, aki az utóbbi két-három évben nem kívánta se veled – se nélküled telefonkészülékét az ezért, azért, amazért a falhoz vágni... Köszönöm megértésüket. Természetesen a Matáv – Posta Rt.? – nevében.

Nem értem meg viszont azt a szakszervezeti tisztségviselő kollégát, aki a legutóbbi budapesti TOT-ülésen októberi számunkban megjelent pár sor – szerinte pontatlansága – ellen tiltakozott. Pontosabban az ellen, hogy: „Egy vidéki szakszervezeti titkár keményen vitakozott az MSZOSZ elnökével.” S miért nem írtuk meg, ki az a titkár?

Nos nem írtuk meg, mert ez egy jelenség kapcsán fogalmazódott meg, s hogy az utána következő mondatok ezt világossá teszik, azt hiszem, egyértelmű:

„Ebben nincs semmi különös, mondhatnánk, természetes dolog. Most már. De valamikor?”

Pár bekezdéssel később pedig az olvasható:

„Fehér László viszont – mielőtt feltette volna kérdéseit Kovács Kálmán előadása után – véleményt mondott benyomásairól, érezhetően nem csak a maga nevében. – Más ez a hang, kedvezőbb, mint a korábbi időszakban. Nem mondott nevet a felszólaló, de mindenki tudta, kiről van szó.”

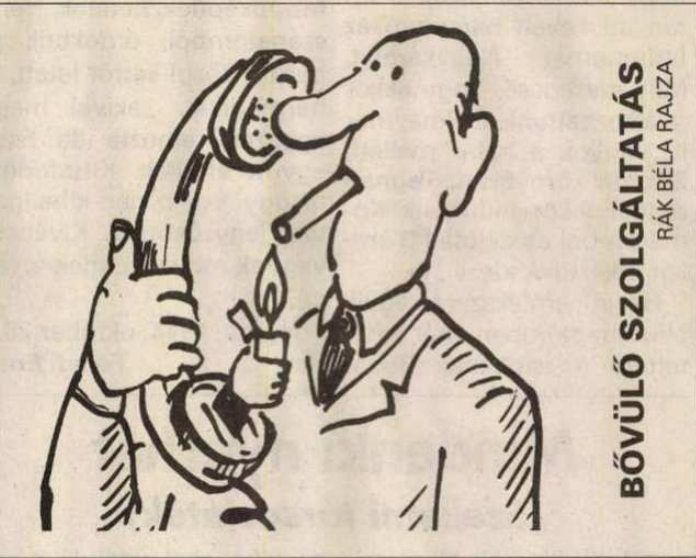
A felszólaló tehát „nem mondott nevet”. A jegyzet első bekezdésében mi sem. Amikor lényegesnek gondoltuk, akkor már igen. Nos, hogy ne töprengjenek a vitakozó titkár is Fehér László győri tszb-titkár volt.

Fehér László, aki vita nélkül zárolta egy korábbi számunkat, mert abban egy számára elfogadhatatlan írás jelent meg, egy azóta is vegetáló alternatív szakszervezeti csoportulásról.

A zárolt és visszatartott példányokról még csak annyit, hogy a már említett írás mellett majd egy teljes oldalon a Győr-Sopron megyei postásokról írtunk.

„Ebben nincs semmi különös, mondhatnánk, természetes dolog. Most már. De valamikor?”

– Veégh –

A Postabank és a postások

aránt. Időközben persze szaporodtak, sokasodtak a hiányt pótló „maszek fiókberletek”, letéti gmk-k városszerte, így hát jól fogott postahivatali érdek is volt e fontos üzletágnak a megtartása, fejlesztése, bővítése. Így született döntés a nagyobb – tágasabb elhelyezést jelentő –, most 750 „rekeszes”, ám szükség esetén akár 800-asra is bővíthető – új fiókberlő kialakítására az említett helyen.

A vezérigazgatóság, a Budapesti Postaigazgatóság közösen – anyagilag is – oroszlánrészt vállalt e fejlesztési feladatból, amely munka eredményeként az emeleten a Postások Szakmai Egyesülete jutott vonzóan kialakított reprezentatív helyhez. A földszint a fiókberlőké; összehasonlíthatatlanul jobbakk – könnyebbek – a feldolgozást jelentő munkafeltételek, szociális rész is helyet kapott az épületben, tágas a belső közönségtér is.

(lgazán nem ünnepontásként, csupán zárójelben tesszük hozzá; az anyagot ideszállító gépkocsijáratok fogadása területén van némi „KRESZ-es tisztáztnivaló”, s ez ügyben tett is lépéseket már a 70-es számú postahivatal.)

Holecz Ervintől megtudtuk azt is, hogy az évről évre növekvő küldeménymennyiség jóvoltából egyre szűkösebben vannak a Versey utcai 70-es számú posta egészében, különösképpen a kézbesítői feldolgozást jelentő munkateremben nagy a zsúfoltság. Nem sokáig már. Átalakítással, belső átszervezéssel éppen itt, a kézbesítői munkaterületen folyik igen jelentős beruházás ezekben a hetekben is, amely változás eredményeként javulnak az itteni munkafeltételek. A karácsonyi, ünnepi csúcsforgalomhoz közelvén jól jár ez is!

– jandó –

Ipari kamerák a biztonságért

Budapesti Postaigazgatóság 70-es postahivatal... Egy a sok közül, ám dolgozói létszámát, szolgáltatásait, széles körű feladatkörét – ismertségét – tekintve hazánk egyik legnagyobb postahivatalaként tartjuk számon a Budapest 70-est... Megközelítően ezerre tehető az itteni összes dolgozói létszám, s kettő legfontosabbnak minősülő feladatkörét kiemelve teljes körű kézbesítői szolgálatot lát el a főváros VII., VIII., XIV. kerületében, míg a VI., illetve XII. kerületben csomagkézbesítést végez. Emellett országos gyűjtő- és pénzfeldolgozó hivatal is egyben.

S mint azt *Holecz Ervintől*, a Budapest 70-es számú postahivatal vezetőhelyettesétől megtudtuk, éppen hogy az itt kezelt értéanyag feldolgozását jelentő munkahelyeken – valójában a postahivatal egész területén – számos biztonsági intézkedés megtételére került sor az utóbbi időszakban. Hogy mi mindenre is, nos, az maradjon „hivatali titok”, de annyit azért elmondhatunk talán: megszűnt az itteni korábbi „átjárási” jelleg, a megerősített biztonságóri szolgálat mellett szigorodott a portai ellenőrzés mindkét belépőhelyen, 24 órás szolgálatban ipari kamerák „szemei” vigyázzák a fontosabb munkaterületeket.

Egyéb, kedvező változás is történt; más helyre költöztetve augusztus utolsó napjaiban adták át a szépen kialakított fiókberletet, amely a Thököly út, illetve a Hernád utcai saroképületben kapott új helyet. A korábbi, 70-es postahivattal szemközti épületben található fiókberlet ugyanis rég kinőtte magát. A zsúfoltság tarthatatlan állapotot jelentett az itt dolgozóknak s a fiókberleti szolgáltatással élő, onnan hely hiányában kiszoruló cégeknek egy-

POSTÁS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT, (Bp. VI., Benczúr u. 27. Tel.: 321-7334)

PÓDIUM

Január 22-én, vasárnap 17 órakor: FELLEGI ADÁM zongoraművész műsora. MUSZORGSKIJ: EGY KIÁLLÍTÁS KÉPEI című zongorakompozíciójának zenemagyarázattal és színesdía-vetítéssel kísért előadása.

ÍR-SKÓT EST

Január 25-én 19–22 óráig. Az ír-skót zenét játszó MÉZ együttes koncertje, utána ír-skót táncház. Csemegének meg lehet kóstolni az ír kávé, az ír és a skót whiskyt, valamint az írek híres GUINNESS sörét. Belépődíj: 250 Ft (150 Ft). Jegyrendelés a fenti telefonszámon.

PÉNTEK ESTI RANDEVÚ

Január 20-án, pénteken 18 órakor: TÁNCST. Minden hónap harmadik péntekjén várjuk vacsorára, beszélgetésre, ismerkedésre, táncra az 50-es évektől napjainkig terjedő időszak örökzöld világslágereit kedvelőket. Közreműködik: a Funny Family. Asztalfoglalás: a fenti telefonszámon.

„NŐK NAPJA” lányok, asszonyok klubja

Január 23-án 17.30-kor: ÁLARC MÖGÖTT – LEPEL ALATT. Egy kis farsangtörténet, jelmezbemutató, jelmezkészítési tanácsok, jelmeztörtételek. Foglalkozásvezető: Mészáros Emőke, a Színháztörténeti Intézet munkatársa. 16 órától: VÁSÁR (kozmetikumok, sminkeszközök, ékszerek).

NAPRAFORGÓ

Kézműves foglalkozások nagycsoportos óvodások és kisiskolások részére.

Január 7-én 10 órakor: ÚJÉVKÖSZÖNTŐ BABONABULI. Újévi jóslások, gyertyasodrás, boszorkánykészítés.

SZABÁS-VARRÁS

60 órában, február 11-től 15 héten keresztül, heti 1x4 órában, szombatonként 9–12 óráig. Jelentkezés és befizetés: január 16–27-ig, hétköznapokon 9–12, ill. 14–17 óráig.

FOTÓ

ALAPFOKÚ február 13-tól május 15-ig, hétfőnként 17–19 óráig. HALADÓ február 14-től május 2-ig, keddenként 17–19 óráig. Részvételi díj: 2000 Ft (1400 Ft). Beiratkozás és befizetés: az első foglalkozáson.

NYELVTANFOLYAMOK

NÉMET KEZDŐ január 7-től, heti 1x4 órában, szombatonként 8.30–12 óráig. februártól heti 2x3 órában.

ANGOL

KEZDŐ, KÖZÉPKEZDŐ, KÖZÉPHALADÓ, HALADÓ, NYELVVIZSGA-ELŐKÉSZÍTŐ februártól heti 2x3 órában. A 100 órás tanfolyamok részvételi díja: 10 000 Ft (7000 Ft). Jelentkezés és befizetés: hétköznapokon 9–12, ill. 14–17 óráig. Januári tanfolyamokra december 5–16-ig, februári tanfolyamokra január 16–27-ig. Január 7-től február 27-ig, szombatonként + 5 alkalommal vasárnap.

TÁRSASTÁNC

KEZDŐ Tananyag: rumba, csacsacs, slowfox, szving és diszkó. Foglalkozások: 9.30, 13.30 és 17 órakor. HALADÓ Tananyag: bécsi keringő, szamba, rock and roll I. változata. Foglalkozások: 11.15 és 15.15-kor. Részvételi díj: 1800 Ft (1400 Ft). Beiratkozás és befizetés az első foglalkozáson.

TERÁPIÁS JÓGA

Február 10-től április 28-ig, péntekenként ALAPFOKÚ 14.45-től HALADÓ 16.30-tól Részvételi díj: 1800 Ft (1800 Ft). Beiratkozás és befizetés az első foglalkozáson.

POSTÁS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT, Budapest VI., Benczúr u. 27. Telefon: 322-7208.

Érdi János

Radnóti Miklós

A LA RECHERCHE...

Régi, szelíd esték, ti is emlékké nemesedtek!
Költőkkel s fiatal feleségekkel koszorúzott
tündöklő asztal, hova csúszol a múltak iszapján?
hol van az éj, amikor még vígan szürkebarátot
ittak a fúrge barátok a szép szemű karcsu pohárból?

Verssorok úsztak a lámpák fénye körül, ragyogó, zöld
jelzők ringtak a metrum tajtékos taraján és
éltek a holtak, s otthon voltak a fogolyok, az eltűnt
drága barátok, verseket írtak a rég elesettek,
szívükön Ukrajna, Hispánia, Flandria földje.

Voltak, akik fogukat csikorítva rohantak a tűzben,
s harcoltak, csak azért, mert ellene mitse tehettek,
s míg riadozva aludt körülöttük a század a mocskos
éj fedezéke alatt, a szobájuk járt az eszükben,
mely sziget és barlang volt nekik é társadalomban.

Volt, ahová lepecsételt marhakocsikban utaztak,
dermedten s fegyvertelen álltak az aknamezőkön,
s volt, ahová önként mentek, fegyverrel a kézben,
némán, mert tudták, az a harc, az az ő ügyük ott lenn, –
s most a szabadság anyaga őrzi nagy álmuk az éjben.

S volt ahová... mindegy. Hova tűntek a bölcs borozások?
szálltak a gyors behívók, szaporodtak a verstöredékek,
és szaporodtak a ráncok a szépmosolyú fiatal nők
ajka körül a szeme alján; elnehezedtek a tündérléptű
leányok a háború hallgatag évei közben.

Hol van az éj, az a kocsmá, a hársak alatt az az asztal?
és akik élnek még, hol vannak a harcra tiportak?
hangjuk hallja szívem, kezem őrzi kezük szorítását,
művük idézgetem és torzók aránya kibomlik,
s mérem (néma fogoly), – jajjal teli Szerbia ormán.

Hol van az éj? az az éj már vissza se jő soha többé,
mert ami volt, annak más távlatot ad a halál már. –
Ülnek az asztalnál, megbujnak a nők mosolyában
és beleisznak majd poharunkba, kik eltemetetlen,
távoli erdőkben s idegen legelőkön alusznak.

Lager Heidenau, Zagubica fölött a hegyekben
1944 augusztus 17.

ERŐLTETETT MENET

Bolond, ki földre rogyván fölkél és újra lépked,
s vándorló fájdalomként mozdít bokát és térdet,
de mégis útnak indul, mint akit szárny emel,
s hiába hívja árok, maradni úgyse mer,
s ha kérdezed, miért nem? még visszaszól talán,
hogy várja őt az asszony s egy bölcsebb, szép halál.

Pedig bolond a jámbor, mert ott az otthonok
fölött régóta már csak a perzselt szél forog,
hanyattfeküdt a házfal, eltört a szilvafa,
és félelemtől bolyhos a honni éjszaka.
Ó, hogyha hinni tudnám: nemcsak szívemben hordom
mindazt, mit érdemes még, s van visszatérni otthon;
ha volna még! – s mint egykor a régi hűs verendán
a béke méhe zöngne, míg hűl a szilvalekvár,
s nyárvégi csönd napozna az álmos kerteken,
a lomb között gyümölcsök ringnának meztelen,
és Fanni várna szökén a rőt sóvény előtt,
s árnyékot írna lassan, a lassu délelőtt, –
de hisz lehet talán még! a hold ma oly kerek!
Ne menj tovább, barátom, kiált rám! s fölkelek!

Bor, 1944. szeptember 15.

Felföldy Zoltán

1934–1994

1934. március 4-én született választó fiatalokkal, hogy ne csak munkának érezzék, de 1994. október 21-én. Egyszerű, szeressék is azt, amit csinálnak.

A munka számára hivatás volt, melyet szeretettel és odaadással végzett. 10 évig volt a hivatal szakszervezeti titkára és KST ügyintézője.

Lelkiismeretes munkáját, közéleti tevékenységét elismerték. Két alkalommal kapta meg a Kiváló Dolgozó címet, többször igazgatói dicséretben részesült, majd elnöki elismerést is kapott.

A Magyar Posta szolgálatába 1954. április 2-án lépett, a Debreceni Postaigazgatóság területén a püspökladányi 1. számú postahivatalban. 1960-ban végezte el a Felsőfokú Postatiszti tanfolyamot, s így főpénztárosi megbízást kapott.

A hivatalnál munkakörét nagy szakértelemmel látta el és hamarosan minden osztály kezelését elsjajátította. Kollégáival segítőkész volt, szerette munkáját és a rábízott feladatokat minden esetben becsülettel hajtotta végre. Rövidesen hivatalvezető-helyettesi munkakörbe nevezték ki.

Közvetlen kapcsolatteremtő lényét, vidám kedélyét – ami családjá körében megszokott volt – munkájában is kamatoztatta. Nagy odaadással foglalkozott a postát munkahelyéül

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondok köszönetet a gyászoló család nevében, mindazon postás dolgozónak, ismerősnek, akik 1994. november 15-én, 53 éves korában elhunyt feleségemet utolsó útjára elkísérték a dabasi temetőbe s a családot ért gyászban részvétüket nyilvánították. Láng Imre vizsgálóbiztos

Végig az úton

A második világháború vége felé, 1944. augusztus 11-én, SAS behívót kaptam. Ekkor 27 éves, és 3 hónapos új házasember voltam. A IX-es póthadosztálynál tábori postás beosztást kaptam. Hogy fiatal feleségemnek később minden lépésemről és élményeimről pontosan beszámolhassak, naplót vezettem. Ez a napló, kivételes görbe úton, hazakerült – bár közel 4 évig orosz fogságban voltam. Még ma is megvan. Az 1944. november 21-i napló-részletem összefüggésbe hozható Radnóti halálának 50. évfordulójával.

Visszavonulásunk során 1944. november 14-én Pestről Komáromba és november 20-án – körülbelül 10 nappal Radnóti Miklós halála után – Győrön, Abdán, Csornán keresztül Komáromból Páli községbe vezetett az utunk.

Közismert, hogy ezekben a napokban, ezeken az utcákon, tetőfokát érte a zsidók deportálása, és ezen az úton – Abda közelében – lelte halálát közelmúltunk egyik legnagyobb költője: Radnóti Miklós. Hogy hogyan és milyen körülmények közt halt meg Radnóti, elképzelhető lesz azok alapján is, amiket én körülbelül 10 nappal később láttam azon az úton.

Íme, a naplórészlet: „Páli, 1944. november 21. Tegnap utaztam, így naplót nem vezethettem, tehát ezen a napon a tegnapiakról is beszámolok. Ma pontosan egy hónapja annak, hogy visszavonulásunk során ott kellett hagynom az otthonomat Nagykarolyt. Mily szerencse, hogy akkor találkozhattunk. És íme, már itt vagyok a határ mellett, Sopron környékén. Tegnap reggel 9-kor indultunk Komáromból és délután 3 óra-kor érkezünk ide.

Ha jól emlékszem, egyik előző naplómban, már említettem a zsidóknak Buda-

pestről való elszállítását. Ezzel kapcsolatban a tegnapi úton láttak a lehető legmélyebben megdöbbenetek. A háborúnak szomorú, állatias elfajulása az amit láttam. Az emberek teljesen kivetkőztek emberi formájukból. Nem hinném, hogy a háborút a zsidókon alkalmazott brutalitás döntené el! Csupa koros férfiak és nők. Teljesen tele az út Pesttől Győrig ezzel a szomorú hosszú menettel. Ezt az utat, ami körülbelül 110 kilométer, gyalog teszik meg. Sem élelmet, sem italt nem kapnak. Így bizony nem csoda, hogy sokan nem bírják ezt a terhelést, és végül kidőlnek.

A kísérek úgy vélik, hogy csak tettetés az egész... és ne-hogy „meglépjen”, egy golyóval segítenek még. Pesttől Győrig halott zsidók! Komáromtól Győr körülbelül 30-40 kilométer. Ezen az útszakaszon – azok állítása szerint, akik számolták – 17 halott zsidó! Én az első kettő után már nem tudtam számolgatni, nem bírta a gyomrom a gyalázatot. Megezik az ember szíve, amikor a lassító autó felé könyörögve emelik a kezüket. „Ha Istent ismernek, adjanak egy kis vizet!” Legszívesebben felvenné az ember őket az autóbába, de ezt nem lehet, ez „nemzet elleni bűn” és ezáltal „elveszíthetjük a háborút”.

Még egy dolog a zsidókkal kapcsolatban, az egyik hadnagy, Molitorisz, az úton három zsidó nőt vett fel. Jóképűek, fiatalok. Nem száanalomból, érdekből. A három közül kettőt letett, a harmadikat, „akivel meg-egyezett” elhozta ide. Este együtt aludtak. Kitudódott az ügy. Egész nap kihallgatás, jegyzőkönyv. Kíváncsi vagyok mi lesz ennek a vége?”

Nyáza, 1944. október 20.

Feledi Ernő

1	2	3	4	5	6	LL	7	8	9	10	11	
12						●	13					▼
14			●	15		16			●	17		
18			19	●	20			●	21			
22				23	●		●	24		25		
26		●	27		28		29			●	30	
	●	31				●	32			33	●	
●	34			●	35	36		●	37		38	
39			●	40				41	●	42		
43			44		●		●	45	46			●
47		●	48		49	●	50			●	51	52
53		54	●	55		56			●	57		
58			59	●	60			●	61			
62				●	63			●	64			
	▶											

Minden évszaknak megvan a szépsége. William Henry Davies angol költő a tél szépségeiről így ír:

„Köszöntlek téli! Te szépitet, nagy virággá te építet ezt a fát, ötven fekete karját fehérrel vonva be...” Folytatás a vízsz. 1. és a függ. 39. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része. 12. Francia költő. 13. A jaltai. 14. Lakoma. 15. Szánkó. 17. Kamill párosai. 18. Duplázva zselatin. 20. Német névelő. 21. Piperecikkmárka. 22. Horgászsinór. 24. Tudományos képesítés betűjele. 25. Régi betegségye. 26. Víztőmeg (ford.). 27. December 6-i látogatók. 30. Amperóra. 31. A hét törpe egyike. 32. Jövendő asszonyok. 34. ... Mari (színművész). 35. Régi súlymérték. 37. Déry Tibor kutyaregénye. 39. A hajó része. 40. Hegy olaszul. 42. Éles eszközzel dolgozik. 43. Álmos anyja. 45. Bútorfajta. 47. Durva megszólítás. 48. ... baba. 50. A távolabbít. 51. Osztrák és norvég autójel. 53. Cipkelődő mondás. 55. Keverék (ford.). 57. Neves költőnk. 58. Köretféle (ford.). 60. Lel betűi. 61. Megad. 62. Aki megölte Ábelt. 63. Mária becézve. 64. Alvást kísérheti.

FÜGGŐLEGES

1. Bikaviadal szereplője. 2. Betűket formálgat. 3. A Duna

mellékvize. 4. Az ezüst vegyele. 5. ... Nagy Mária. 6. Elektród. 7. Amerikai egyetem. 8. Vonatkozó névmás. 9. Kripton. 10. Alarm. 11. Egy bizonyos idő elteltével. 16. Színész. 19. Szerződés rendje. 21. Szélvihar. 23. Vágat a jégen. 24. Görög törzs. 28. Spanyol származású francia zeneszerző. 29. Sakkműszó. 31. Férfinév (ford.). 33. Madár is, gyümölcs is. 34. Dumas hölgye. 36. Angol kötőszó. 58. Folyóvizek lera-kódása (ford.). 39. Az idézet második része. 40. A fiunk hozza a házhoz. 41. Kuruc brigadéros. 44. Ételízestő. 46. A múlt idő jele. 48. Ilyen nyúl is van (ford.). 50. Mohamedán isten. 52. Toló. 54. Pintyféle madár. 56. Előkelő. 57. ...acta est (ford.) – a kocka el van vetve. 59. Üzenet egy-neműi. 61. Betegség jele.

– Bánhidi –

Beküldendő: a vízsz. 1. és a függ. 39. alatti megfejtés.

Beküldési határidő: január 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: ...a sárga lombú fák, féllábon állván a hunyorgó napban.

Könyvet nyertek: Hujber Imre, Győr; Zsiga Ibolya, Salgotarján; Bátor Lajos, Gyöng; Kubata Ildikó, Baja.

Mindenki nyerhet (Szellemi társasjáték)

A korábbi évek hagyományainak megfelelően az új évvel együtt újabb szellemi erőpróbára hívjuk játszani vágyó és szerető olvasóinkat, melynek témája ezúttal semmilyen évfordulóhoz, sporteseményhez nem kötődik, de igyekszik átfogni mindennapi életünk szinte valamennyi – általános műveltségi szempontból – fontos területét.

A „Mindenki nyerhet...” címmel meghirdetett 10 fordulós játékunk 10 témakört ölel fel. (Földrajz, történelem, irodalom, film-színház-zene, képzőművészetek, tudomány-technika, tudósok-feltalálók, napjaink politikája, sport, népművészet-néprajz.) Havonta megjelenő kérdéseink során más-más témakörben hangzik el 20 kérdés.

E kérdésekre várjuk válaszait! A helyes megfejtők között fordulóként 3 darab, egyenként 500-500 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki.

A 10. fordulót, témakört követően a legtöbb pontot szerző 10 versenyző kerül az országos döntőbe, ahol eldől, ki a legjobb. Az országos döntőt 1995. decemberében rendezzük a Postás Művelődési Központban.

A döntőbe jutott valamennyi versenyzőnk értékes jutalomban részesül:

I. díj 15000 forint
II. díj 10000 forint
III. díj 8000 forint
IV. díj 5000 forint
V. díj 3000 forint
VI. díj 2000 forintos nyere-ményutalvány

VII. díj 1500 forintos nyere-ményutalvány
VIII. díj 1000 forintos nyere-ményutalvány
IX. díj 800 forintos nyere-ményutalvány
X. díj 500 forintos nyere-ményutalvány

Reméljük, hogy új játékunk is elnyeri tetszésüket, hasznos ismeretekkel gyarapodnak, és minél több megfejtés érkezik hozzánk.

E reményben kívánunk mindenkinek eredményes szereplést, hasznos időtöltést!

Az I. forduló kérdései

„Nézz körül a Földön...” (Földrajzi kérdések)

1. Hány négyzetkilométer földünk felülete?
2. Melyik tenger áramlata a Golf-áram?
3. Milyen országok vannak a Pirénei-félszigeten?
4. Hogy nevezik ma azt a szigetet, amelynél Kolumbusz Kristóf először kikötött Amerika felfedezése során?
5. Melyik óceánban fekszik Szent Ilona szigete, ahol Napóleon száműzetésben élt?
6. Hol terül el és mi a neve a világ második legnagyobb csatornájának?
7. Mik a nevei az USA és Kanada határán lévő Öt-tónak?
8. Melyik francia gyarmat volt fegyenctelep?
9. Melyik az USA-nak az az állama, amelyet az orosz cártól vásárolt meg?
10. Hol van a világ legmagasabb hegyi vasútja?
11. Melyik két tengert köti össze a Szuezi-csatorna?
12. Melyik a világ legbövizőbb folyója?
13. Melyik országban van az Ararat-hegy, ahol a bibliai legenda szerint az özönvíz után Noé bárkája kikötött?

14. Melyik nagy európai folyó mentén fekszik a Neander-völgy, ahol az ősember barlangját találták?
15. Miről nevezték el Nagykállót?
16. Hogy nevezik és kitől kapta a nevét a Földközi-tenger nyugati bejárata?
17. Van egy spanyol folyó, amely 911 kilométer hosszú, és van egy másik, amely csak 910. Melyek ezek?
18. Hány kanton alkotja a francia államszövetséget?
19. A Szent Gotthard-hágó közelében van Európa egyik nagy vízvázlasztója. Milyen folyók erednek itt?
20. Hogy hívják a két nagy balti-tengeri szigetet, amely Svédország része?

Kérjük, hogy a megfejtéseket legkésőbb 1995. január 31-ig küldjék meg címünkre:

Postás Művelődési Központ 1373, Budapest, Postafiók 601. A megfejtésekre írják rá: „Mindenki nyerhet...” Várjuk megfejtéseiket!

Karácsonyi ajándék is lehet

Természet-búvár egész évben

Nagyszerű és hasznos karácsonyi ajándék lehet minden természetet szerető felnőtt és gyermek számára a Természetbúvár egész éves előfizetése. Érdekes cikkek és gyönyörű fényképek találhatóak minden számban, mindenki számára elérhető áron.

A lap éves előfizetése 540 forint. Egy-egy szám ára 77 forint.

Miért nem vásárolja?

Róla is olvashat a Természetbúvárban

Mélyről nagyot lélegeztem. Még egyszer. És fohászkodtam: Istenem, segíts meg bennünket...

Az Andrásy úton siettem a Farkas Rozikához. Egyik ház kapuja előtt fegyveres őr állt s a látomás – most – félelmet sugallt a szívembe. Mentem a külső járdára és onnét siettem a középső házba befelé.

Rozika nyitotta az ajtót. Szetvin néni ült és hallgatta a rádiót. Köszöntem neki. Csend lett.

Szetvin néni tágranyílt szemmel nézett és azt kérdezte:

– A távirván is megszűnt a munka?

– Igen. Megszűnt – mondtam szomorúan. – Menni köll katonának.

– A Bene postás is hazajött. Az udvaron találkoztam vele. Nagyon mérges volt. Azt mondta: A biztos halálba. Nem megy. Behúzódik a lakásba. Aztán lesz ami lesz...

Rozika megfogta a kezem – éreztem a remegését – és fátyolos hangon marasztalt:

– Ne menj el. Legyünk együtt...

Szetvin néni vállamra tette a kezét és emelt hangon mondta:

– Itt maradsz! Bent a szobában! A szekrényt kipakolom. És ha valaki jön, oda bebújsz...

Szetvin néni szavaira bólintottam. Rozika az egyik fotelt az ablak elé tolta és biztatott: Üljek abba, az kényelmes...

Később Szetvin néni könyveket adott...

Ültem és olvastam... S ha zörrent az udvari ajtó, néztem az érkező valakit...

A ház lakói közül senkit nem ismertem.

Rozika a lépcsőházat söprögette. Gyakran bejött hozzám.

Mellém ült, megfogta a kezem és meleg hangon kínálgot: Egyek és igyak...

Az asztalon tányérban pogácsa és keksz volt.

Éjszaka az utcáról lövöldözés hallatszott...

Álmatlanul feküdtem és azt gondoltam: Rozika és én igazán egymásra találtunk. Házasságot kötünk. S ha velem valami történik... Rozika viseli a nevem...

Nem tudtam, hogy melyik utcában van házasságkötő helyiség. Gondoltam: megkérdezem a Szetvin nénit. Előbb a Rozikával mindent megbeszélünk...

konyharuhát fölhajtottam és láttam: gömbölyű sárgásbarna kenyer, piros fazékban kék fődő alatt valami... fehér papírban valami...

Nagyot lélegeztem és magamban mondtam: Valaki itt van a pincében. Ki lehet az? Teréz néném nem meri mondani? Este megkérdezem...

A félig lehúzott roló alatt guggolva igyekeztem befelé.

Lent a szürke deszkafalak között három tüzelőtároló állt: elsőt a Bernáth nővérek, középsőt a Teréz néném, a hátsót pedig a Volner házaspár használta...

Az óvóhely az épület hátsó része alatt a nagy pincében volt.

P. Kovács János

Emlékezés

11. rész

A vödört letettem a középső ajtó elé, s aztán a tekintetem jobbra-balra emelgettem. Valahol valami pattant. És a következő pillanatban halkan mondtott szavak sorakoztak a fülembbe.

– Janika, köszönöm a fáradozásod. Nagyon köszönöm. Meglepődtem, éspedig kellemesen. Jó érzéssel lélegeztem és magamban mondtam: A Volner szomszéd beszélt. Sikerült neki... a munkaszolgálatból... A kezem magasra emeltem és azt mondtam neki:

– Jövök és hozom.

A Vilmos császár úton lépegettem és a Volner szomszédra gondoltam: Az Isten hazaségitte. Segítse meg továbbra is... A Sütő utcában igyekeztem a Városház utca felé. Valamerre megint dörögtek az ágyúk és zúgtak a repülők...

Városház utca. Postaépület.

Az első emeleten az irányítóhelyiség ablaka csukva volt. Közelebb léptem és kukucskáltam. Benn embert nem láttam. Azt gondoltam: Kevés a távirat. Később indulunk kézbesíteni...

Takács Tibor

Ötven éve, karácsony előtt

délutánonként fogad, ott lakik a sekrestyében.”

Ha valaki ma nem tudná, azt a Kun pátert hallotta prédikálni Kosztolányiné, aki 1944 őszén, telén a nyilas rémuralom idején, már nem csak uszított, de őlt is. Zsidókat. Ki is végezték érte.

Ír kora sikeres színésznőiről is. Június 19-én Pestre jött, bombairádó volt, nem ért haza, befutott a Várpince óvó kazamatáiba: „Szemem lassan megszokja a homályt. Egy sarokban Vaszary Piri és Muráti Lili vidámkodik. Most itt laknak, a lépcső alján, egy bankigazgató villájában. Bámulatos, milyen bizakodóak, valósággal rossz néven veszik, hogy meg vagyok ijedve és nyugtalanlkodom.”

„Dicsekszik” is. Ritka pillanat ez könyvében s életében. Idézőjelbe kell tennem hát. Augusztusban történt, a Balatonnál:

„A héten nagyon megnövekedett a becsületem. Itt járt H. Z., a Rádió egyik mulattatója. (Nem írja ki a nevét, Hosszú Zoltánról, a kor nagy mulattatójáról, a góbé viccek remek előadójáról, a székely figurák élethű megformálójáról van szó.) Keresett, nem talált ott-hon, lenn a parton kérdezősködött utánam. Filmet akar készítenni az egyik regényből. Ez a látogatás valóságos nemességlevelet szerzett számomra az egész telepen. Ősöket. Minden szemköztjövő lelkenedezve újságotla, s közben nyájas simogató

Rozika mosogatott s közben beszélt:

– Ez az Andrásy út kézbesítője. A postásunk. A múlt héten levelet hozott. Bejött és panaszkodott: Rákosfalván laknak. Együtt van a családja. Felesége, két lánya, veje és három unokája. S mert a házuk alatt pince nincs, légiriadó közben nagyon félnek. A szoba egyik sarkában összebújnak és remegve várják a következményt...

Közeledik a háború. És szeretnének Pestre jönni, egy emeletes házba. Ideiglenesen, amíg... És a nagynéném mondta Bene bácsinak: A házban két üres lakás van... Egyik kétszobás, a másik három. Menjen föl az emeletre és beszéljen a Pilicz háziúrral...

Másnap már költöztek...

Pilicz úr a háromszobás lakást adta a Bene családnak.

Szetvin néni bejött. Leült. És mondta:

– A Bene postás folyton halálkodik. Mert hogy jól érzik magukat itt...

Lépegettem a házból kifelé. Rozika kísért a kapuig:

– Délután várlak! – mondta.

– Jövök! – kiáltottam.

Föültem a biciklire s aztán gurultam az Operaház felé.

A Vilmos császár úton az út közepén idős hölgyek és idős férfiak lépegettek, ruhájukon a mellük fölött sárga csillag, balagtak a Károly körút felé, fegyveres őrök kísérték őket...

Októberben, novemberben, decemberben a pesti utcákon sok rosszat láttam...

Reggel fél hétkor indultam a postára dolgozni.

Az ólomszínű vödör most is az ajtó mellett állt kék konyharuhával letakarva. Ezt a vödört negyedik hete szerdán és szombaton reggel vittem a pincébe.

Teréz néném – mint mindig, most is – hangosan figyelmeztetett:

– A rolót nem húzod föl! Mert zörög. Alatta átbújsz. És aztán a vödört leteszed a pincénk ajtaja elé. Mindig így. Szervusz!

Lépegettem az emeletről lefelé. És most nagyon mocorgott bennem a kíváncsiság: Mi lehet ebben a vödörben. Tele van, de mivel?

Megnézem – mondtam magamban. Az első emeleten a pihenőterazon megálltam és a

lójában csak a zsidótörvények bevezetése után érezte, főleg a nyilas korszakban, persze az iskolai évei se voltak vidámak:

„Az iskolában – a Váci utcai leánygimnáziumba jártam – észrevettem, hogy az osztályfőnöknő a zsidó lányokat magázza, a nem zsidókat tegezi, becenevükön, keresztnevükön szólítja, míg a zsidó lányokat, a legjobb tanulókat is, csak vezetékneven, szeretetlenül, szinte ellenségesen.”

Hamar szívébe vési, hogy „a lélek nem ismeri az idő múlását, nem ismer felejtést, sem teljes gyógyulást, legfőljebb félig-meddig sikeres, vagy sikertelen kárpótlási módot, azt is csak ideig-óráig s minduntalan akad olyan esemény, amely felhasítja a régi sebet...”

1944 késő tavaszán, Ádám fiával együtt leköltözik Balatonfüredre, s ott egyszer templomba megy.

„Elmentem. Gyávaságból. Valami Kun páter misézett és prédikált. Már egész héten izgatottan várták. Úgy beszéltek róla az asszonyok, mintha valamennyiöknek titkos szerelmese lenne.

Azt hittem, rosszul hallok. A szöveg, amiből kiindult, Krisztusnak az a mondása, hogy ne csak a felebarátodat szeresd, hanem az ellenségedet is. No már most, ez a páter, aki egyébként egészen jóképű, afféle délvidéki parasztleány, Krisztus szövegét úgy fordította, hogy hát igen, szeretnünk kell ellenségeinket is, ezt a mostani ellenségeinket azonban gyűlölnünk kell, szívünk minden tüzével, kérlelhetetlenül. Ezt a belső ellenséget ki kell irtanunk mind egy szálíg. Nyilvánvaló, hogy a zsidók ellen uszított, bár névvel nem mondta.

– Ugye, milyen gyönyörűen prédikált? – nyávgoták a nők kifelé jövet. Megnyugtattak, hogy még egész héten itt marad s biztattak, hogy menjek el hozzá,

Ezerkilencszáznegyvennégy október, november, december. Azok a kegyetlen nappalok és éjszák...

Kora délelőtt a Sziget utcában nyomtam a pedált és gurultam a következő címhely felé a Csáky utcába.

Öt távirattal indultam.

Nap nap után kevesebbel...

Ismertem a Lipótváros járásait. És gond nélkül bicikliztem. Közeledtem a Visegrádi utcához. És egyszer csak fölvijjogtak a szírének.

Légiriadó...

Leugrottam a bicikliről és a tekintetem jobbra-balra emelgettem: Hova szaladjak?

Buda felől ágyúk dörgése hallatszott...

Futottam a közeli házba. A biciklit az udvarban a poroló mellé állítottam. Aztán a ház lakóival igyekeztem le az óvóhelyre.

Sokára föntről érces férfihang kiabálta: Jelezték! Vége! Lehet följönni!

A biciklit toltam az udvarból kifelé. A kapun belül a fal mellett két öregember ült, mellettük zöld literes üveg állt... Nézetem őket és magamban mondtam: Ezek nem félnek. Talán bátorítja őket a bor? A fehér hajú szakállas integetett és azt kiabálta:

– Jaj nekünk! Jönnek az oroszok. Mi lesz velünk?

A bánattal tele hangos szavaktól mellemben enyhe szorítást éreztem. Mélyről nagyot lélegeztem. Még egyszer. Aztán föültem a biciklire és gurultam a Csáky utca felé...

S mert a címhelyek közel voltak, nemsokára mind az öt táviratot kézbe adtam.

A Rudolf térről toltam a biciklit a Szent István körútra. És azt gondoltam: Elbiciklizek az Andrásy útra és megnézem a Farkas Rozikát. Riadó volt...

Az udvarban Szetvin néni összes hajú, középmagas postással beszélgetett.

Köszöntem és feléjük bólintottam. Szetvin néni közel hajolt a postáshoz és valamit mondtott neki. Ezután a postás felém fordult, nyújtotta a kezét és mosolygva bemutatkozott:

– Bene György.

En is mondtam a nevem...

S mert Rozika kinyitotta az ajtót, mentem be a konyhába. És mindjárt leültem.

Mesterem volt Kosztolányi, sokszor elmondtam: amit tudok, tőle tanultam, költészetben, prózáírásban egyaránt. De csak tízéves voltam, amikor meghalt. Éppen ezért szenvedéllyel olvastam nem csak írásait, de azt is, amit róla írtak, vagy ami családjáról olvasható volt. Valamikor az ötvenes években vásároltam meg antikváriumban a felesége, Görög Ilona Tüzes cipőben című könyvét, ami valójában napló és visszaemlékezés 1944–1945-re. 1948-ban, az ünnepi könyvhét alkalmából jelent meg. Ma már könyvészeti ritkaságnak számít, nem hiszem, hogy az olvasók tudnak róla. Nemrégiben a kezembe vettem, hogy felidézzem könyvéből a rettenet korszakát, ahogyan átélte fiával együtt. Kosztolányiné származása – finoman szólva – nem volt hibátlan.

Erről így írt könyvében:

„Fajlélmélet? Nevetséges. Kik az én őseim? Minden ember, akivel valaha is találkoztam életem során, minden könyv, amelyet elolvastam, minden színdarab, amelyet láttam, minden nép, amelyet ismerek. Ősöm a Biblia, a Tízparancsolat, a Legenda, a Sajtó, az egész Korszkelem...”

Miféle titkos sebeket hordozott egy életen át, miféle élményvilág borult múltjára? Ezt jegyzi föl:

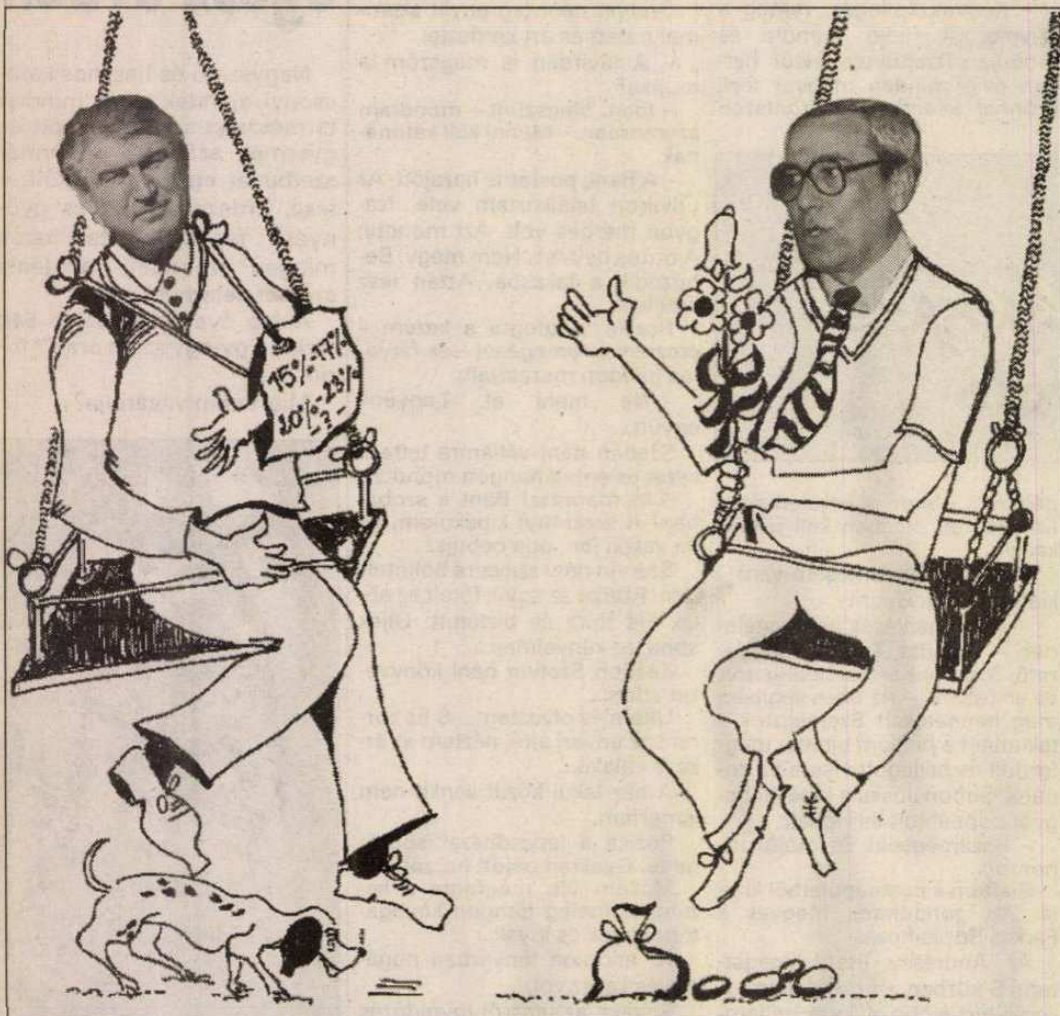
„Egyszer egy parasztasszony bejött az udvarunkba, gombát hozott, tele hátikosár gombát. Mi, kisebbek, hol az olló komámasszonyt játszottunk, egyik fától a másikig futkároztunk, harsány diadalal, a nagyobbak hintáztak, zöldbabot tisztítottak, vizet húztak a kerekes kútból, mennyi vizet, lepedőket húzigáltak mángorló alá, olvastak. Az asszony megállt és elragadtatással mondta: Milyen szépek. Nem is olyanok, mint a zsidók!”

Hát ilyen élménnyel vágott a világnak. Származása kínjait va-

A MI KIS JÁTSZÓTERÜNK '94

„Az újság gonoszkodás nélkül olyan, mint az árboca törött hajó, amelynek még a kalózok sem tisztelegnek.”

– Sébastien Roch Nikolas –

– Mondd haver, mi ugyebár azért szeretjük egymást?...

Mi újság a nagyvilágban?...

Tán bürokrata ez az indián?
golyótoll díszlik nemes homlokán.

*

Afrikai kakadu aduja,
hogy adómentes az ő oduja...

*

Rekedt emu hangja mutál,
repedezik a hamutál.
Kár ezért az emut szidni,
hisz' oly messze tőlünk — Sydney...

*

Mi az, amit a majom néz?
Csak egy tubus majonéz...

*

Buddhista lett Mehemed,
tiszteli a — tehenet...

*

Vén kecske is nyálhat söt;
állítja egy nyalka skót...

Szilveszteri italajánlat

Osztakában jó a szaké,
Esztergomban megisszák-é?...

*

Mongol sztyeppén a szél komisz,
jőlesik egy kupa kumisz...

*

A Tequila jó pálinka,
attól lesz az inka — dinka.
Mert egy inka minél — inkább,
annál inkább lesz majd dinkább...

Életképek 94'

Hangulatunk paprikás,
ólmos lett a — paprikás!...

*

Szintelen a pörkölt, gulasch,
lesz paprika-árdragulás!...

*

Vámos pattog, török néz,
hasis volt a — törökméz...

*

Jönnek csencselni csecsenek és grúzok
(új pénztárcámtól még ma — elbúcsúzik.)

*

Kilábalunk, azt mondják, lesz kiút,
csak véget érne már az — alagút.

Te jó isten! Ez elaludt a vállamon!

Jók között a legjobbak

Nagy érdeklődéssel került sor 1994. november 25-én a pécsi posta-igazgatóság megrendezésében a most már újra hagyománynak számító országos irányítóversenyre.

A versenyen öt igazgatóság legjobb irányítói közül is a területi versenyek alapján a legjobbak mérték össze tudásukat.

A kiválasztott 150 postahely meghatározása és egész napos irányítása volt a feladat.

A 25 versenyző közül a legrövidebb idő alatt: 8 perc 45 mp, nulla hibával Fülöp Lajos, az MCSV dolgozója lett az első helyezett.

Gratulálunk!

A szoros küzdelmet jelentette az is, hogy 6 fő hiba nélkül végzett és a helyezéseket a mp-ek döntötték el.

1. helyezett: Fülöp Lajos 08.45 MCSV

2. helyezett: Csonkáné Jányi Judit 08.53 LF

3. helyezett: Kelemen László 08.56 Balatonszentgyörgy PFÜ

Csapatversenyben a nők jeleskedtek.

1. Csonkáné Jányi Judit

Szeberényi Gáborné LF

Tóth Edit

2. Fülöp Lajos

Jángli Gyula MCSV

Valentinyi János

3. Fodor András

Ludaity László MCSV

Tóth István, Bp.

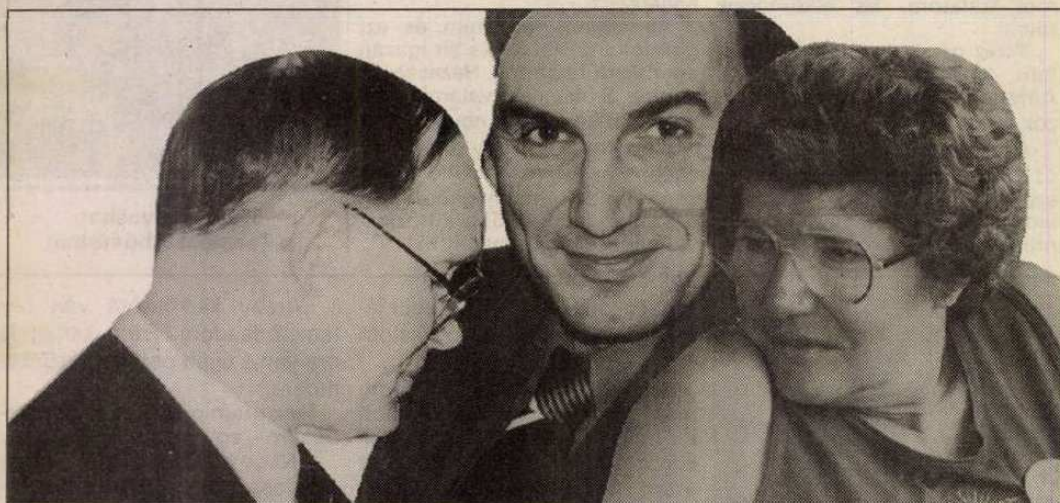
A versenyen jeleskedtek a versenyzők, de az igazi győztes a „szakember”, akik nemcsak tudásukról, hanem szakmai szeretetükből is vizsgáztak — nem villogtak, hanem tették a dolgukat —, bemutatták szakmai tudásukat, például Tóth István, Bp. (MCSV) nemcsak a posta-helyeket, hanem a postahelyek irányítószámát is megtanulta.

Köszönetét és elismerését fejezte ki Molnár Sándor, az MP Rt. Vig. osztályvezetője valamennyi versenyzőnek és résztvevőnek. Szathmári Géza, a Buvig igazgatója, aki más szempontból is figyelte a versenyt, lelkesedve és felbuzdulva kérte az 1995. évi verseny megrendezésének jogát — úgy legyen!

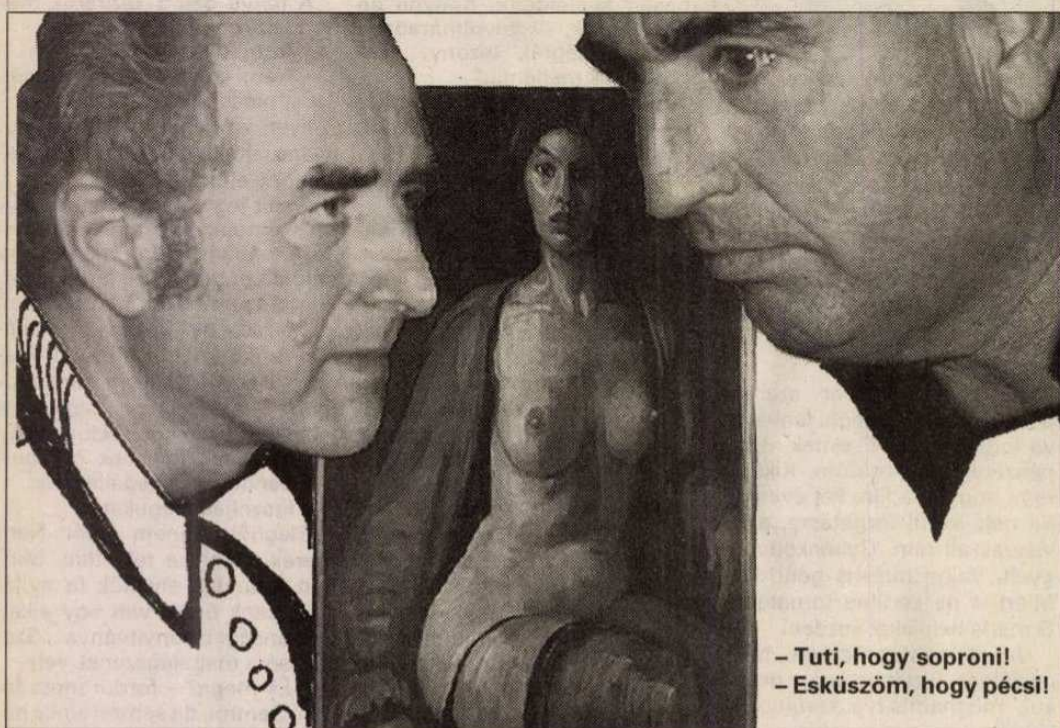
A verseny sikeréhez nagymértékben hozzájárult a pécsi igazgatóság színvonalas megrendezése is. Köszönet érte!

Budapest, 1994. december 6.

K. Gy.

– Imádom, aki tud sakkozni...

– Tuti, hogy soproni!
– Esküszöm, hogy pécsi!

Mindenki bal kézzel... Ki a kakukktojás?

(Szöveg: Kovács Árpád; Fotógrafika: Veégh Ádám)

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postai Dolgozók Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: 1032 Budapest, Bécsi út 223.

Felelős szerkesztő: VEÉGH ÁDÁM
Telefon: 1670-536.

Kiadja a Postai Dolgozók Szakszervezete
Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146.
Levélcím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős kiadó: MUNDRUCZÓ KORNÉL országos titkár
Előfizetési díj egy évre: 120 forint

94-1291. Szikra Lapnyomda Rt., Budapest
Felelős vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN elnök-vezérigazgató
ISSN 0866-1766

1 2 4 8 16 * * *